

دُعاهای صبح و شام

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ. إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿﴾.

ما اینگونه به نیکوکاران جزا می دهیم، به راستی که نوح از بندگان مؤمن ماست.

روایت شده: وقتی حضرت نوح علیه السلام سوار کشتی شد،
عقرب را از سوار شدن بر کشتی منع فرمود، عقرب گفت:
من با تو معاهده می بندم که نگزم کسی را که بگوید:
سَلَامٌ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَعَلَىٰ نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ.

سلام بر محمد و خاندان محمد و علی نوح و فی العالمین

و در چند حدیث دیگر وارد شده: مالیدن نمک به محل
نیش عقرب و گزندگان، زهر آنها را می زداید.

باب چهارم: در بیان دعاهایی است که از کتاب شریف
«کافی» انتخاب شده و این باب شامل چند فصل است.

فصل اول: در بعضی دعاهای وارده برای وقت صبح و شام
غیر از آنچه در فصول پیش گذشت. و آن ده دعاست:
اول: از حضرت صادق علیه السلام روایت شده: حضرت سجاد
علیه السلام چون وارد صبح می شد می گفت:

أَبْتَدِئُ يَوْمِي هَذَا، بَيْنَ يَدَي نِسْيَانِي وَ عَجَلَتِي، بِسْمِ اللَّهِ

امروز را آغاز می کنم، پیشاپیش فراموشی و شتابم، به نام خدا،

وَمَا شَاءَ اللَّهُ.

و آنچه خدا خواست شد.

دوم: از حضرت صادق علیه السلام نقل شده: هر کس این کلمات

دُعای صبح و شام

را وقتی داخل شب می شود، سه مرتبه بگوید، به بالی
از بالهای جبرئیل پوشیده گردد، تا وارد صبح شود:

أَسْتَوِدِعُ اللَّهَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى، الْجَلِيلَ الْعَظِيمَ، نَفْسِي وَمَنْ يَعْنِينِي

به خدای والای والاتر شکوهمند بزرگ می سپارم خویشتن و هر که را کارش با من است،

أَمْرُهُ؛ أَسْتَوِدِعُ اللَّهَ نَفْسِي الْمَرْهُوبَ، الْمَخَوْفَ الْمُتَضَعِّعَ،

خویش را می سپارم و به خدایی که همه چیز هراسان و ترسان و سرفرود آورده

لِعَظَمَتِهِ كُلِّ شَيْءٍ.

در برابر عظمت او است

سوم: همچنین از آن حضرت روایت شده: چون وارد شب
شوی بگو:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِنْدَ إِقْبَالِ لَيْلِكَ، وَإِدْبَارِ نَهَارِكَ، وَحُضُورِ

خدایا از تو می خواهم، هنگام در آمدن شب، و رفتن روز، و حضور

صَلَوَاتِكَ، وَ أَصْوَاتِ دُعَائِكَ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

نمازهایت، و بانگ های خوانندگان، اینکه بر محمد و خاندان

و آلِ مُحَمَّدٍ. و به آنچه خواهی دعا کن.

محمد درود فرستی

چهارم: از حضرت صادق عليه السلام روایت شده: پدرم وقتی

وارد صبح می شد می گفت: بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ، وَ إِلَى اللَّهِ، وَ فِي

به نام خدا و به خدا، و به سوی خدا، و در

سَبِيلِ اللَّهِ، وَ عَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

راه خدا، و بر آئین رسول خدا درود خدا بر او

وَ آلِهِ. اللَّهُمَّ إِلَيْكَ أَسَلْتُ نَفْسِي، وَ إِلَيْكَ فَوَّضْتُ أَمْرِي،

و خاندانش، خدایا خود را به تو تسلیم کردم، و کارم را به تو واگذاشتم،

دُعای صبح و شام

وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ ؛ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ. اَللّٰهُمَّ احْفَظْنِيْ بِحِفْظِ

و بر تو توکل نمودم، ای پروردگار جهانیان، خدایا مرا نگهدار، به نگهداری

الایمانِ، مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَ مِنْ خَلْفِيْ، وَ عَنْ يَمِيْنِيْ وَ عَنْ شِمَالِيْ،

ایمان، از پیش رویم و پشت سرم، و از سمت راست و چپم، و از بالا

وَ مِنْ فَوْقِيْ وَ مِنْ تَحْتِيْ وَ مِنْ قِبَلِيْ ؛ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ، لَا حَوْلَ

و زیر پایم، و از پیش خودم، معبودی جز تو نیست، جنبش

وَ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ، نَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ، مِنْ كُلِّ سُوْءٍ وَ شَرٍّ،

و نیرویی جز به خدا نیست، گذشت و سلامت کامل، از هر بدی و شرّ

فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ. اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَ مِنْ

در دنیا و آخرت را از تو می خواهم، خدایا پناه می آورم به تو از عذاب قبر و فشار

ضُغْطَةِ الْقَبْرِ، وَ مِنْ ضَيْقِ الْقَبْرِ، وَ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ سَطُوَاتِ

قبر و تنگی قبر و پناه می آورم و به تو از بورشهای

اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ. اَللّٰهُمَّ رَبَّ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ، وَ رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ،

شب و روز، خدایا ای پروردگار مشعر الحرام، و پروردگار شهر حرام،

وَ رَبَّ الْحِلِّ وَ الْاِحْرَامِ، اَبْلِغْ مُحَمَّدًا وَ آلَ مُحَمَّدٍ عَنِّي السَّلَامَ.

و پروردگار حل و احرام، به محمد و خاندان محمد از جانب من سلام برسان.

اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِدِرْعِكَ الْحَصِيْنَةِ، وَ اَعُوْذُ بِجَمْعِكَ، اَنْ

خدایا پناه می آورم به زره محکمت، و پناه می آورم به جمع کردنت از اینکه

تُمَيِّتَنِيْ غَرْقًا اَوْ حَرْقًا، اَوْ شَرْقًا اَوْ قَوْدًا، اَوْ صَبْرًا اَوْ مُسَمًّى، اَوْ

مرا بمیرانی به غرق شدن یا سوختن یا گلوگیر شدن یا قصاص یا شکنجه و مرگ تدریجی

تَرْدِيًّا فِيْ بَيْرٍ، اَوْ اَكِيْلَ السَّبْعِ، اَوْ مَوْتَ الْفُجَاعَةِ، اَوْ بِشَيْءٍ مِنْ

یا مسمومیت یا به چاه افتادن، یا طعمه درنده شدن یا سکنه یا به چیزی

مِيْتَاتِ السُّوْءِ، وَ لٰكِنْ اٰمَتْنِيْ عَلٰی فِرَاشِيْ فِيْ طَاعَتِكَ، وَ طَاعَةِ

از مردنیهای بد، ولی مرا در بسترم، به حال اطاعت از خود

رَسُوْلِكَ، صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ اٰلِهِ، مُصِيْبًا لِلْحَقِّ غَيْرَ مُخْطِئٍ،

و رسولت (درود خدا بر او و خاندانش) بمیران، رسیده به حق، نه خطا کار،

دُعای صبح و شام

أَوْ فِي الصَّفِّ الَّذِينَ (الَّذِي) نَعَّمْتُمْ فِي كِتَابِكِ ، كَانَتْهُمْ بُنْيَانٌ

یاد رصف آنان که در قرآنت وصفشان کردی: گویی ایشان بنایی

مَرَّصَوْهُ . أُعِيدَ نَفْسِي وَوَلَدِي ، وَمَا رَزَقْنِي رَبِّي ، بِقُلِّ أَعُوذُ

استوارند. خودم و فرزندانم و آنچه پروردگارم روزی ام نموده پناه می‌دهم به «قل اعوذ

بِرَبِّ الْفَلَقِ ، تا آخر سوره ، وَأُعِيدُ نَفْسِي وَوَلَدِي ، وَمَا رَزَقْنِي

برب الفلق...»، خودم و فرزندانم و آنچه پروردگارم روزی ام نموده

رَبِّي ، بِقُلِّ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ، تا آخر سوره ، و می‌گویی: الْحَمْدُ لِلَّهِ

پناه می‌دهم به «قل اعوذ برب الناس...» ستایش خدای را،

عَدَدَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ مِثْلَ مَا خَلَقَ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

به عدد آنچه خدا آفرید، و ستایش خدای را مانند آنچه پدید آورد، و ستایش خدای

مِثْلَ مَا خَلَقَ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ مِثْلَ مَا خَلَقَ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ زِينَةُ عَرْشِهِ ،

را به پُری آنچه خلق کرد، و ستایش خدای را به امتداد کلماتش، و ستایش خدای را به وزن عرشش،

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رِضَا نَفْسِهِ ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ ،

و ستایش خدای را به خشنودی خودش، معبودی جز خدا نیست بر دبار بزرگوار،

و لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ؛ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَاوَاتِ

و معبودی جز خدا نیست والای بزرگ، منزه است خدا، پروردگار آسمانها

وَالْأَرْضِينَ وَمَا بَيْنَهُمَا ، وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ . اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ

و زمین، و آنچه در میان آن دو است، و پروردگار عرش بزرگ، خدایا به تو پناه می‌آورم

بِكَ مِنْ دَرَكِ الشَّقَاءِ ، وَمِنْ شِمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ ، وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ

از درجات بدبختی، و از شماتت دشمنان، و به تو پناه می‌آورم از

الْفَقْرِ وَالْوَقْرِ ، وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ سُوءِ الْمَنْظَرِ ، فِي الْأَهْلِ وَالْمَالِ

تنگدستی، و سنگینی نیاز، و به تو پناه می‌آورم از بد دیدن در خاندان و دارایی

وَالْوَالِدِ . و ده مرتبه بر محمد و آل محمد صلوات فرست.

و فرزندانم

پنجم: از حضرت صادق عليه السلام نقل شده: چون نماز مغرب و

دُعای صبح و شام

صبح بجا آوردی هفت مرتبه بگو:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ. حقیقتاً هر کس این ذکر را بگوید، جذام و پسی و دیوانگی و هفتاد نوع از انواع بلاها به او نرسد. چون داخل صبح و شام شدی دو مرتبه بگو:

الْحَمْدُ لِرَبِّ الصَّبَاحِ ، الْحَمْدُ لِغَالِقِ الْإِصْبَاحِ . الْحَمْدُ لِلَّهِ

ستایش برای پروردگار بامداد، ستایش برای شکافنده صبح، ستایش خدای را

الَّذِي أَذْهَبَ اللَّيْلَ بِقُدْرَتِهِ ، وَ جَاءَ بِالنَّهَارِ بِرَحْمَتِهِ ، وَ نَحْنُ فِي

که شب را به قدرتش برد، و روز را به رحمتش آورد، و مادر

عَافِيَةٍ . وَ آيَةُ الْكُرْسِيِّ ، وَ آخِرُ سُورَةِ حَشْرِ ، وَ دَهْ آيَةٍ مِنْ

سلامت کاملیم

سوره صافات را می خوانی: ﴿سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا

و منزّه است پروردگارت، پروردگار عزت،

يَصِفُونَ ، وَ سَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ، وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

از آنچه وصف می کنند، و سلام بر فرستادگان، و ستایش خدای را پروردگار جهانیان،

﴿فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ ، وَ حِينَ تُصْبِحُونَ ؛ وَ لَهُ الْحَمْدُ فِي

پس منزّه است خدا هنگامی که شام می کنید و صبح می نمایید، و برای او ستایش در

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ، وَ عَشِيًّا وَ حِينَ تُظْهِرُونَ ؛ يُخْرِجُ الْحَيَّ

آسمانها و زمین و شب و هنگامی که ظهر می نماید. زنده را از

مِنَ الْمَيِّتِ ، وَ يُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ، وَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ

مرده بیرون می آورد، و مرده را از زنده بیرون می آورد، و زمین را پس

مَوْتِهَا ، وَ كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ۝ . سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ ، رَبُّنَا وَ رَبُّ

از مرگش زنده می کند، و اینچنین زنده از قبرها در آورده می شوید، بسیار منزّه و مقدّس است پروردگار

دُعای صبح و شام

المَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ . سَبَقَتْ رَحْمَتَكَ غَضَبِكَ ؛ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

فرشتگان و روح، پیش گرفته رحمتت بر غضبت، معبودی جز تو نیست،

سُبْحَانَكَ ؛ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ، فَاعْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَتُبْ عَلَيَّ ؛

منزهی تو، من به خود ستم کردم، مرا بیامرز، و به من رحم کن، و توبه‌ام را بپذیر،

إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ .

به راستی توبه‌پذیر و مهربانی.

ششم: از امام صادق علیه السلام این دعا برای صبح روایت شده:

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ ، أَحْمَدُكَ وَاسْتَعِينُكَ ، وَأَنْتَ رَبِّي ، وَأَنَا

خدایا ستایش تو راست، ستایشت می‌کنم، و از تو کمک می‌خواهم، و تو پروردگار منی، و من

عَبْدُكَ ؛ أَصْبَحْتُ عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ ، وَأَوْمِنُ بِوَعْدِكَ ،

بنده توام، صبح کردم بر پیمانت و وعده‌ات، و ایمان می‌آورم به وعده‌ات،

وَ أَوْفَى بِعَهْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

و وفا می‌کنم به پیمانت تا بتوانم، و جنبش و نیرویی نیست جز به خدای

وَ حْدَهُ ، لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ؛

یگانه بی‌شریک و گواهی می‌دهم که محمد بنده و فرستاده اوست،

أَصْبَحْتُ عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ ، وَكَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ ، وَمِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ ،

صبح کردم بر فطرت اسلام و کلمه اخلاص و آیین ابراهیم،

وَ دِينِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا وَآلِهِمَا ، عَلَى ذَلِكَ أَحْيَى

و دین محمد درود خدا بر آن دو، بر این زندگی‌کنم

وَ أَمُوتُ ، إِنْ شَاءَ اللَّهُ . اللَّهُمَّ أَحْيِنِي مَا أَحْيَيْتَنِي ، وَ أَمِتْنِي

و بمیرم ان شاء الله. خدایا زنده‌ام بدار، تا زنده‌ام داری، و مرا بمیران

إِذَا أَمَتْنِي عَلَى ذَلِكَ ، وَابْعَثْنِي إِذَا بَعَثْتَنِي عَلَى ذَلِكَ ، أَبْتغِي

آن‌گاه که بمیرانی، باورمند آن حقایق، و مرا برانگیز زمانی که برانگیزانی بر همان حقایق،

بِذَلِكَ رِضْوَانِكَ ، وَاتِّبَاعَ سَبِيلِكَ ، إِلَيْكَ الْجَأْتُ ظَهْرِي ،

به آنها خشنودیات و پیروی راحت را می‌جویم، بر تو تکیه کردم،

دُعای صبح و شام

وَإِلَيْكَ فَوَّضْتُ أَمْرِي، أَلْ مُحَمَّدٍ أُمَّتِي، لَيْسَ لِي أُمَّةٌ غَيْرُهُمْ،

کارم را به تو واگذاردم، خاندان محمد امامان من هستید، جز آنها امامانی برنگیرم،

بِهِمْ أَنْتُمْ، وَإِيَّاهُمْ اتَّوَلَّيْتُ، وَبِهِمْ أَقْتَدِي. اللَّهُمَّ اجْعَلْهُمْ أَوْلِيَاءِي فِي

از آنان پیروی می‌کنم، و آنان را دوست می‌دارم، و به آنان اقتدا می‌نمایم، خدایا آنان را در

الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَاجْعَلْنِي أَوْلِيَاءَهُمْ، وَاعَادِي أَعْدَاءَهُمْ فِي

دنیا و آخرت سرپرستان من قرار ده، و اینکه دوست بدارم دوستانشان را، و دشمن بدارم دشمنانشان را در

الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَالْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ، وَآبَائِي مَعَهُمْ.

دنیا و آخرت، و مرا به شایستگان ببیوند. و پدرانم را با ایشان قرار ده.

هفتم: و از آن حضرت روایت شده: هر چه را ترک کردی،

خواندن این دعا را در هر صبح و شام ترک مکن.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ أَسْتَغْفِرُكَ فِي هَذَا الصَّبَاحِ، وَ فِي هَذَا

خدایا صبح کردم در این بامداد و در این

الْيَوْمِ لِأَهْلِ رَحْمَتِكَ، وَأَبْرَأُ إِلَيْكَ مِنْ أَهْلِ لَعْنَتِكَ. اللَّهُمَّ

روز برای اهل رحمتت از تو آمرزش می‌خواهم، و از اهل لعنتت به تو بی‌زاری می‌جویم، خدایا

إِنِّي أَصْبَحْتُ، أَبْرَأُ إِلَيْكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ، وَ فِي هَذَا الصَّبَاحِ،

من صبح کردم، در این روز و در این صبح

مِمَّنْ نَحْنُ بَيْنَ ظَهْرَانِهِمْ، مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَمِمَّا كَانُوا يَعْبُدُونَ؛

در حالی که از آنها که بین آنانیم از مشرکان به سوی تو بی‌زاری می‌جویم از آنچه که می‌پرستند

إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاسِقِينَ. اللَّهُمَّ اجْعَلْ مَا أَنْزَلْتَ مِنْ

به درستی که ایشان قومی بد و فاسقند، خدایا آنچه از آسمان

السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ، فِي هَذَا الصَّبَاحِ وَ فِي هَذَا الْيَوْمِ، بَرَكَةً

به زمین فرو فرستادی در این صبح و این روز، برای

عَلَى أَوْلِيَائِكَ، وَعِقَابًا عَلَى أَعْدَائِكَ. اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاكَ،

دوستانت برکت، و برای دشمنانت کیفر قرار ده، خدایا دوست بدار کسی که دوستت داشت،

دُعاهای صبح و شام

وَعَادِمَنْ عَادَاكَ . اَللّٰهُمَّ اَخْتِمْ لِيْ بِالْاَمْنِ وَالْاِيْمَانِ ، كُلَّمَا طَلَعَتْ

و دشمن بدار کسی را که دشمنت داشت، خدایا به ایمنی و ایمان برایم ختم کن، هر زمان که

شَمْسٌ اَوْ غَرَبَتْ . اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيْ وَ لِوَالِدَيَّ ، وَ اَرْحَمْهُمَا كَمَا

خورشید سر زند یا غروب کند. خدایا مرا و پدر و مادرم را ببامرز، و به هر دو رحم کن، چنان که

رَبِّيْ اِنِيْ صَغِيْرًا . اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ، وَالْمُسْلِمِيْنَ

مرا در کودکی پروریدند، خدایا مردان و زنان مؤمن

وَالْمُسْلِمَاتِ ، الْاَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْوَاتِ . [اَللّٰهُمَّ] اِنَّكَ تَعْلَمُ

و مسلمان زندگان و مردگان و مردگان آنان را ببامرز، خدایا بازگشته

مُتَقَلَّبَهُمْ وَ مَثْوَاهُمْ . اَللّٰهُمَّ اِحْفَظْ اِمَامَ الْمُسْلِمِيْنَ ، بِحِفْظِ

و اقامتگاهشان را تو می دانی، خدایا پیشوای مسلمانان را حفظ کن به حفظ

الايْمَانِ ، وَ اَنْصُرْهُ نَصْرًا عَزِيْزًا ، وَ افْتَحْ لَهُ فَتْحًا يَسِيْرًا ، وَ اجْعَلْ

ایمان، و او را یاری ده یاری پیروزمندانه، و بگشای برای او گشایشی آسان، و برای او

لَهُ وَ لِنَا مِنْ لَدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا . اَللّٰهُمَّ الْعَنْ فُلَانًا وَ فُلَانًا ،

و ما از جانب خود فرمانروایی پیروزمندانه قرار ده، خدایا لعنت کن فلان و فلان

وَ الْفِرَقَ الْمُخْتَلِفَةَ عَلٰى رَسُوْلِكَ ، وَ وَّلَاةِ الْاَمْرِ بَعْدَ رَسُوْلِكَ ،

و گروههایی که اختلاف کردند بر رسولت، و والیان امر بعد از رسولت

وَ الْاِمْمَةِ مِنْ بَعْدِهِ وَ شِيْعَتِهِمْ ، وَ اَسْأَلُكَ الزِّيَادَةَ مِنْ فَضْلِكَ ،

و امامان پس از او، و شیعیان ایشان را، و از تو می خواهم زیادی فضلت،

وَ الْاِقْرَارَ بِمَا جَاءَ بِهِ مِنْ عِنْدِكَ ، وَ التَّسْلِيْمَ لِاَمْرِكَ ، وَ الْمُحَافَظَةَ

و اقرار به آنچه از نزد تو آمد، و تسلیم به فرمانت، و محافظت

عَلٰى مَا اَمَرْتْ بِهِ ، لَا اَبْتَغِيْ بِهِ بَدَلًا ، وَ لَا اَشْتَرِيْ بِهِ ثَمَنًا قَلِيْلًا .

بر آنچه به آن امر فرمودی، به طوری که به جای آن جایگزینی نجویم، و آن را به بهای اندکی نفروشم،

اَللّٰهُمَّ اهْدِنِيْ فَيَمِّنْ هَدِيْتِ ، وَ قِنِيْ شَرَّ مَا قَضَيْتَ ؛ اِنَّكَ

خدایا هدایتم کن در شمار کسانی که هدایت کردی، و حفظم کن از شر آنچه قضایت بر آن جاری شد، به درستی

تَقْضٰى وَ لَا يُقْضٰى عَلَيْكَ ، وَ لَا يَذِلُّ مَنْ وَاٰلَيْتَ ، تَبَارَكَتَ

که قضاوت می کنی و بر تو قضاوت نمی شود، و خوار نمی گردد کسی که تو دوستش داری، منزّه و پاکی

دُعای صبح و شام

و تَعَالَيْتَ ، سُبْحَانَكَ ؛ رَبَّ الْبَيْتِ ، تَقَبَّلْ مِنِّي دُعَائِي ،

و برتری، و منزهی تو پروردگار کعبه، دعایم را بپذیر،

و مَا تَقَرَّبْتُ بِهِ إِلَيْكَ مِنْ خَيْرٍ فَضَاعِفُهُ لِي ، أضعافًا كَثِيرَةً ،

و آنچه به وسیله آن از خیر به تو تقرب می‌جویم، برایم دوچندان کن، چند برابر بسیار،

و آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ أَجْرًا عَظِيمًا ؛ رَبِّ مَا أَحْسَنَ مَا أَبْلَيْتَنِي

و از جانب خود اجر بزرگ به ما عنایت کن، پروردگارم چه نیکوست آنچه مرا به آن آزمودی،

(اَبْلَيْتَنِي) وَ أَعْظَمَ مَا أَعْطَيْتَنِي ! وَ أَطْوَلَ مَا عَافَيْتَنِي !

و چه بزرگ است آنچه به من عطا کردی، و چه طولانی است آنچه عافیتم دادی،

وَ أَكْثَرَ مَا سَتَرْتَ عَلَيَّ ! فَالْحَمْدُ يَا إِلَهِي كَثِيرًا طَيِّبًا

و چه بسیار است آنچه بر من پوشاندی، پس تو راست ستایش ای معبود من، بسیار، پاک،

مُبَارَكًا عَلَيْهِ ، مِلَأَ السَّمَاوَاتِ وَ مِلَأَ الْأَرْضِ ، وَ مِلَأَ مَا شَاءَ رَبِّي

مبارک، به پری آسمانها و زمین، و پری آنچه پروردگارم خواست

وَ رَضِي ، وَ كَمَا يَنْبَغِي لِوَجْهِ رَبِّي ، ذِي الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ .

و پسندید، و چنان که سزاوار است برای جلوه پروردگارم، صاحب بزرگی و اکرام.

هشتم: از امام باقر علیه السلام روایت شده است که هر که به هنگام

طلوع فجر ده مرتبه بگوید: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ ، لَا شَرِيكَ

معبودی جز خدا نیست، یگانه و بی‌شریک است،

لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ ؛ يُحْيِي وَ يُمِيتُ ، وَ هُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ ؛

برای اوست فرمانروایی و ستایش، زنده می‌کند، و می‌میراند، و او زنده است و نمی‌میرد،

بِيَدِهِ الْخَيْرُ ؛ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ؛

خیر تنها به دست اوست، و او بر هر چیز تواناست

و ده بار صلوات بر محمد و آل محمد فرستد، و سی و پنج

بار سُبْحَانَ اللَّهِ بگوید، و سی و پنج مرتبه لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بگوید،

دعاهای وقت خوابیدن و بیدار شدن

و خدا را سی و پنج مرتبه حمد کند، در آن روز از غافلان نوشته نشود، و اگر در شب گوید، در آن شب از غافلان شمرده نشود. نهم: از محمد بن فضیل روایت شده: خدمت حضرت جواد علیه السلام نوشتم که به من دعایی بیاموزد. حضرت در جوابم نوشت که صبح و شام می گویی: **اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ، رَبِّي**

خدا، خدا، خدا، پروردگار

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا. سپس برای حاجت خود دعا

بخشنده و مهربان من است، چیزی را برای او شریک نگیرم

می کنی. که این کلمات مقدمه‌ای است برای رفع هر حاجتی به اذن خدای تعالی. دهم: از حضرت صادق علیه السلام نقل شده: به داود رقی فرمود: سه بار خواندن این دعا را در صبح و سه بار در شب ترک مکن. **اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي دِرْعِكَ الْحَصِينَةِ، الَّتِي**

خداوندا مراد زره محکم خود قرار ده، که

تَجْعَلُ فِيهَا مَنْ تُرِيدُ. به درستی که پدرم می فرمود: این از

هر که را بخواهی در آن قرار می دهی

دعاهای مخزون [محفوظ در گنجینه خدا] است.

فصل دوم

دربیان بعضی دعاهای ارده برای وقت خوابیدن و بیدار شدن

و آنها هفت دعا است: اول: از حضرت صادق علیه السلام روایت شده: کسی که هنگام قرار گرفتن در خوابگاهش سه مرتبه بگوید: **الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَلَا فَقَهَرَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بَطَّنَ**

و ستایش خدای را که نهان است

ستایش خدای را که برتر آمد و چیره گشت،

دُعاهای وقت خوابیدن و بیدار شدن

فَخَبَرَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مَلَكَ فَقَدَرَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُحْيِي

و آگاه، و ستایش خدای را که مالک است و نیرومند، و ستایش خدای را که مردگان

المُوتَى، وَيُمِيتُ الْأَحْيَاءَ؛ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، از گناهانش

را زنده می کند، و زندگان را می میراند، و او بر هر چیز تواناست.

بیرون آید، همانند روزی که از مادر متولد شده، و شیخ صدوق و شیخ طوسی هم این روایت را نقل کرده اند. و در «عُدَّة الدَّاعِي» از حضرت صادق عَلَيْهِ السَّلَام نقل کرده: این دعا کمترین چیزی است که از تحمید [یعنی حمد و ستایش گویی] کفایت می کند. ولی در آن روایت حمد دوم پس از حمد سوم است. دوّم: از آن حضرت روایت شده: رسول خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هنگامی که در رختخواب خود قرار می گرفت آیه الکرسی می خواند و می گفت: بِسْمِ اللَّهِ، آمَنْتُ بِاللَّهِ،

به نام خدا، به خدا ایمان آوردم،

وَكَفَرْتُ بِالطَّاغُوتِ. اللَّهُمَّ احْفَظْنِي فِي مَنَامِي وَفِي يَقَظَتِي.

و به طاغوت کافر شدم، خدایا مرا در خواب و بیداری حفظ کن

سوّم: از مفضل بن عمر نقل شده: امام صادق عَلَيْهِ السَّلَام به من فرمود: اگر بتوانی شب نکن، مگر اینکه خود را به یازده حرف پناه دهی، گفتم: مرا از آنها خبر ده، فرمود بگو:

أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ، وَ أَعُوذُ بِقُدْرَةِ اللَّهِ، وَ أَعُوذُ بِجَلَالِ اللَّهِ، وَ أَعُوذُ

پناه می برم به عزت خدا، و پناه می برم به قدرت خدا، و پناه می برم به جلال خدا، و پناه می برم

دُعاهای مُقت خوبیدن بیدارشدن

بِسُلْطَانِ اللَّهِ ، وَ أَعُوذُ بِجَمَالِ اللَّهِ ، وَ أَعُوذُ بِدَفْعِ اللَّهِ ، وَ أَعُوذُ

به سلطنت خدا، و پناه می‌برم به جمال خدا، و پناه می‌برم به دفاع خدا، و پناه می‌برم

بِمَنْعِ اللَّهِ ، وَ أَعُوذُ بِجَمْعِ اللَّهِ ، وَ أَعُوذُ بِمَلِكِ اللَّهِ ، وَ أَعُوذُ بِوَجْهِ

به جلوگیری خدا، و پناه می‌برم به جمع‌آوری خدا، و پناه می‌برم به فرمانروایی خدا، و پناه می‌برم به جلوه

اللَّهِ ، وَ أَعُوذُ بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ ، مِنْ شَرِّ

خدا، و پناه می‌برم به رسول خدا (درود خدا بر او و خاندانش) از شر آنچه

مَا خَلَقَ ، وَ بَرَأَ وَ ذَرَأَ ؛ وَ خود را هرگاه که خواهی به این

آفرید و پدید آورد و هستی بخشید.

کلمات حفظ کن. چهارم: از حضرت صادق عَلَيْهِ السَّلَامُ نقل شده:

کسی که در خوابگاهش قرار گیرد، و صد مرتبه توحید

بخواند، از گناهان پنجاه ساله خود پاک شود. و نیز از آن

حضرت روایت شده: کسی که در رختخوابش جای گیرد، و

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ وَقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ بخواند، حق تعالی بیزاری از

شرک را برای او بنویسد. پنجم: از حضرت صادق عَلَيْهِ السَّلَامُ نقل

شده: رسول خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمود: کسی که قصد کرده برای

نماز شب برخیزد، و در رختخواب قرار گرفته بگوید:

اللَّهُمَّ لَا تُؤْمِنِي مَكْرَكَ ، وَلَا تُنْسِنِي ذِكْرَكَ ، وَلَا تَجْعَلْنِي مِنْ

خدایا مرا ایمن از مکرّت مدار، و ذکرت را از یادم مبر، و از بی‌خبران

الْغَافِلِينَ ، أَقَوْمُ سَاعَةِ كَذَا وَ كَذَا؛ حق تعالی فرشته‌ای را بر او

قرارم مده، ساعت چند و چند برمی‌خیزم

بگمارد، که در آن ساعت بیدارش کند. ششم: و از آن

دُعاهای مقتبَرین آیدن از منزل

حضرت روایت شده: هر گاه یکی از شما در شب از خواب برخاست بگوید:

سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ النَّبِيِّينَ، وَاللَّهِ الْمُرْسَلِينَ، وَرَبِّ الْمُسْتَضْعَفِينَ،

منزه است خدا، پروردگار پیامبران، و معبود فرستادگان، و پروردگار مستضعفان،

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُحْيِي الْمَوْتَى؛ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. زمانی

و ستایش خدای را که مردگان را زنده می‌کند، و او بر هر چیز تواناست.

که این کلمات را بگوید، خدای تبارک و تعالی می‌فرماید: بنده من راست گفت و شکر بجا آورد. هفتم: از عبد الرحمن بن حجاج روایت شده: حضرت صادق علیه السلام آخر شب از خواب برمی‌خاست، صدا را در حدی که اهل خانه بشنوند بلند می‌کرد و می‌گفت:

اللَّهُمَّ اعْنِي عَلَى هَوْلِ الْمُطَّلَعِ، وَوَسِّعْ عَلَيَّ ضَيْقَ الْمَضْجَعِ،

خدایا مرا بر هراس قیامت کمک کن، و تنگی قبرم را وسعت بخش،

وَارْزُقْنِي خَيْرَ مَا قَبَلَ الْمَوْتِ، وَارْزُقْنِي خَيْرَ مَا بَعْدَ الْمَوْتِ.

و خیر آنچه پیش از مرگ، و پس از مرگ است نصیب من فرما.

فضل یوم

در بیان چند دعای که به هنگام بیرون آمدن از خانه خوانده می‌شود

و آنها هشت دعاست اول: از حضرت امام صادق علیه السلام نقل شده است انسان زمانی که خواست از خانه خارج شود،

دُعایِ وقت بیرون آمدن از منزل

هنگام نیت خروج سه مرتبه بگوید: اللَّهُ أَكْبَرُ، و سه مرتبه: بِاللَّهِ

به کمک خدا

أَخْرُجُ، وَ بِاللَّهِ أَدْخُلُ، وَ عَلَى اللَّهِ أَتَوَكَّلُ. آنگاه بگوید: اَللّهُمَّ

خدایا

بیرون می‌روم، و به کمک خدا وارد می‌شوم، و بر خدا توکل می‌کنم

اِفْتَحْ لِي فِي وَجْهِ هَذَا بَحْرٍ، وَ اخْتِمْ لِي بِخَيْرٍ، وَ قِنِي شَرَّ كُلِّ

و از شر هر

و برایم پایان بده به خیر،

به خیر،

رویم بگشا

در این روز به

دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا؛ إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ.

جنبنده‌ای تو که گیرنده مهارش هستی حفظ کن، به درستی که پروردگرم بر راهی مستقیم است

پیوسته در پناه خدای عزوجل باشد، تا به همان مکانی که

در آن بود باز گردد. دوّم: از امام زین العابدین عليه السلام روایت

شده است که به هنگام بیرون رفتن از در خانه بگوید: بِسْمِ

به نام

اللَّهِ، آمَنْتُ بِاللَّهِ، وَ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ.

خدا، ایمان آوردم به خدا، و بر خدا توکل کردم

سوّم: از امام باقر عليه السلام نقل شده است که هر کس زمانی که

از منزلش بیرون می‌رود بگوید:

بِسْمِ اللَّهِ، حَسْبِيَ اللَّهُ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ. اَللّهُمَّ اِنِّي اَسْأَلُكَ خَيْرَ

خیر همه کارهایم

خدایا

بر خدا توکل کردم،

خدا مرا بس است،

به نام خدا،

أُمُورِي كُلِّهَا، وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ خِزْيِ الدُّنْيَا وَ عَذَابِ الآخِرَةِ؛

و عذاب آخرت به تو پناه می‌آورم

و از خوارگی دنیا

را از تو می‌خواهم،

خدا آنچه از امر دنیا و آخرت او را اندوهگین می‌سازد

کفایت می‌فرماید. چهارم: از حضرت امام صادق عليه السلام نقل

دُعایِ وقت بیرون آمدن از منزل

شده است که وقتی که از منزل خود بیرون می روی بگو:

بِسْمِ اللَّهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ. اللَّهُمَّ إِنِّي

به نام خدا، توکل کردم بر خدا، جنبش و نیرویی نیست مگر به خدا، خدایا،

أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا خَرَجْتُ لَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا خَرَجْتُ لَهُ.

خیر آنچه به خاطرش از خانه بیرون شدم از تو می خواهم، و از شر آنچه به خاطرش بیرون آمدم به تو پناه می آورم،

اللَّهُمَّ أَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ، وَآتِممْ عَلَيَّ نِعْمَتَكَ، وَاسْتَعْمِلْنِي

خدایا از فضلت بر من وسعت بخش، و نعمتت را بر من کامل کن، و مرا در طاعتت

فِي طَاعَتِكَ، وَاجْعَلْ رَغْبَتِي فِيمَا عِنْدَكَ، وَتَوَفَّنِي عَلَى مِلَّتِكَ،

به کار گیر، و اشتیاقم را در آنچه نزد توست قرار ده، و مرا بر آیینت

وَ مِلَّةَ رَسُولِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ. پنجم: از امام

و آیین رسولت بمیران

رضا عليه السلام نقل شده است که پدرم زمانی که از منزل خارج

می شد، این کلمات را می گفت: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ.

به نام خدا که رحمتش بسیار و مهربانی اش همیشگی است،

خَرَجْتُ بِحَوْلِ اللَّهِ وَقُوَّتِهِ، لَا بِحَوْلِ (بِلا حَوْلٍ) مِنِّي وَقُوَّتِي،

خارج شدم به قوت و نیروی خدا، نه به قدرت من و نیروی خویش،

بَلْ بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ؛ يَا رَبِّ، مُتَعَرِّضًا لِرِزْقِكَ، فَأَتِنِي بِهِ فِي

بلکه به قدرت و نیروی تو، ای پروردگارم روزی ات را خواستارم، آن را در عین

عَافِيَةٍ.

عافیت به من عنایت کن

ششم: از حضرت صادق عليه السلام روایت شده است که هر که از

منزلش بیرون می رود، ده مرتبه سوره قل هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ بخواند،

پیوسته در حفظ خدای عزوجل باشد، و تا به منزلش

دُعایِ وقت بیرون آمدن از منزل

باز گردد، خدا از او محافظت نماید. هفتم: از امام هفتم

علیه السلام روایت شده است که هرگاه خواستی به سفر

روی، بر در خانهات بایست، و سوره‌های حمد و قُلْ هُوَ اللَّهُ

أَحَدٌ، وَقُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ، وَقُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ را از پیش

رو، و از طرف راست و چپ بخوان، آنگاه بگو: اَللّٰهُمَّ

خدایا

احفظنی واحفظ ما معی، و سألنی و سلّم ما معی، و بلّغنی

مرا و آنچه با من است حفظ کن، و مرا و آنچه با من است به سلامت دار، و مرا

و بلّغ ما معی، بلاغاً حسناً.

و آنچه با من است به نیکی برسان

هشتم: و نیز از آن حضرت روایت شده است که هرگاه در

سفر یا حضر [حضر یعنی ماندن در وطن، در مقابل سفر] از

منزلت بیرون رفتی بگو: بِسْمِ اللّٰهِ، آمَنْتُ بِاللّٰهِ، وَتَوَكَّلْتُ عَلَى

به نام خدا، به خدا ایمان آوردم، و بر خدا توکل کردم،

اللّٰهِ، مَا شَاءَ اللّٰهُ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ.

آنچه خدا خواست، جنبش و نیرویی نیست مگر به خدا

دُعاهای پیش از نماز و بعد از آن

فصل چهارم

در ذکر بعضی از دعاهای اَرَدَه برای پیش از نماز و پس از نماز

و آن پنج دعا است اوّل: از حضرت صادق عَلَيْهِ السَّلَامُ نقل شده :
حضرت امیر مؤمنان عَلَيْهِ السَّلَامُ فرمود: هر که این دعا را به هنگام
قیام برای نماز، پیش از شروع نماز بگوید با محمد
و آل محمد خواهد بود:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ ، وَ أَقْدِمُهُمْ بَيْنَ

خدایا به محمد و خاندان محمد به تو رو می کنم، و آنان را پیش روی

يَدَي صَلَوَاتِي ، وَ أَتَقَرَّبُ بِهِمْ إِلَيْكَ ، فَاجْعَلْنِي بِهِمْ وَ جِهًا فِي

نمازم پیش می اندازم، و به آنان به تو تقرب می جویم، مرا در دنیا و آخرت

الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ ، وَ مِنَ الْمُتَقَرَّبِينَ ؛ مَنْنْتَ عَلَيَّ بِمَعْرِفَتِهِمْ ، فَاخْتِمْ لِي

با آنان ابرومند قرار ده، و از مقربان محسوب فرما، بر من به شناختن آنان منت نهادی، پایان ده برایم

بِطَاعَتِهِمْ ، وَ مَعْرِفَتِهِمْ وَ وِلايَتِهِمْ ، فَإِنَّهَا السَّعَادَةُ ؛ وَ اخْتِمْ لِي بِهَا ،

به اطاعت و معرفت و ولایتشان، که خوشبختی آن است، و به آنها برایم پایان ده،

فَإِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ . آنگاه نماز را به جای می آوری،

به درستی که تو بر هر چیز توانایی

و چون فارغ شدی می گویی: اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مَعَ مُحَمَّدٍ وَ آلِ

خدایا مرا عافیت و بلا با محمد و خاندان

مُحَمَّدٍ ، فِي كُلِّ عَافِيَةٍ وَ بَلَاءٍ ، وَ اجْعَلْنِي مَعَ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ ،

محمد قرار بده، و در هر اقامتگاه و بازگشتگاهی با محمد و خاندان محمد

دُعای پیش از نماز و بعد از آن

فِي كُلِّ مَثْوَى وَمُنْقَلَبٍ . اللَّهُمَّ اجْعَلْ مَحْيَايَ مَحْيَاهُمْ ، وَمَمَاتِي

همراه کن، خدا یا زندگی ام را زندگی آنان، و مرگم را

مَمَاتِهِمْ ، وَاجْعَلْنِي مَعَهُمْ فِي الْمَوَاطِنِ كُلِّهَا ، وَلَا تُفَرِّقْ بَيْنِي

مرگ آنان قرار ده، و مرا همه جا با ایشان همراه فرما، و بین من و آنان جدایی

وَبَيْنَهُمْ ؛ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ . دَوْمٌ : از صفوان جَمَّال

مینداز، به درستی که تو بر هر کار توانایی

[شتربان] روایت شده: امام صادق عليه السلام را دیدم پیش از تکبیر

رَوَّاهُ بِقَبْلِهِ كَرْدٌ وَكَفْتُ : اللَّهُمَّ لَا تُؤَيِّسْنِي مِنْ رَوْحِكَ ،

خدا یا از نسیم جان بخت

وَلَا تُثَقِّبْنِي مِنْ رَحْمَتِكَ ، وَلَا تُؤْمِنِّي مَكْرَكَ ، فَإِنَّهُ لَا يَأْمَنُ

و از رحمت نامیدم مفرما، و از مکر تو ایمنم ننما، زیرا از مکر خدا

مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمَ الْخَاسِرُونَ .

خویش را ایمن نمی شمارند مگر مردم زیانکار

سَوِّمٌ : از امام صادق عليه السلام روایت شده : حضرت امیر مؤمنان

عليه السلام پس از فارغ شدن از نماز ظهر می گفت:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ ، وَ أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ

خدا یا به بخشش و کرمت به تو تقرب می جویم،

بِمُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ ، وَ أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِمَلَائِكَتِكَ

و به محمد بنده و فرستادهات به تو تقرب می جویم، و به فرشتگان

الْمُقَرَّبِينَ ، وَ أَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ وَ بِكَ . اللَّهُمَّ أَنْتَ الْغَنِيُّ

مقرب و پیامبران مرسلت و به حقیقت به تو تقرب می جویم. خدا یا تو از من بی نیازی،

عَنِّي ، وَ بِي الْفَاقَةُ إِلَيْكَ ، أَنْتَ الْغَنِيُّ وَ أَنَا الْفَقِيرُ ، إِلَيْكَ

و من به تو نیازمند، تو بی نیازی و من به تو نیازمند، لغزشم را

دُعای پیش از نماز و بعد از آن

أَقْلَتَنِي عَثْرَتِي ، وَ سَتَرْتَ عَلَيَّ ذُنُوبِي ، فَاقْضِ الْيَوْمَ حَاجَتِي ،

نادیده گرفتی، و گناهانم را پوشاندی، امروز حاجتم را برآور،

وَ لَا تُعَذِّبْنِي بِقَبِيحٍ مَا تَعَلَّمُ مِنِّي ، بَلْ عَفْوُكَ وَ جُودُكَ

به زشتی آنچه که از من خیر داری عذابم مکن، بلکه گذشت و بخشش

يَسْعُنِي . سپس آن حضرت به سجده می افتاد و می گفت:

تو مرا فرا گیرد.

يَا أَهْلَ التَّقْوَىٰ وَ يَا أَهْلَ الْمَغْفِرَةِ، يَا بَرُّ يَا رَحِيمٌ، أَنْتَ أَبْرُّ بِي مِنْ أَبِي

ای اهل تقوا و آمرزش ای نیکوکار، ای مهربان، تو از پدر

وَ أُمِّي ، وَ مِنْ جَمِيعِ الْخَلَائِقِ ، اِقْلِبْنِي بِقَضَاءِ حَاجَتِي ، مُجَابًا

و مادرم و همه خلائق به من نیکوکاری، مرا با برآمدن حاجت، و دعای

دُعائی، مَرَحُومًا صَوْتِي ، قَدْ كَشَفَتْ أَنْوَاعَ الْبَلَاءِ عَنِّي .

اجابت شده، و صدای مورد رحمت قرار گرفته بازگردان، به حقیقت تو انواع بلاها را از من برطرف کردی

چهارم: از امام جواد عليه السلام نقل شده: زمانی که از نماز

واجب فارغ شدی بگو: رَضِيْتُ بِاللَّهِ رَبًّا ، وَ بِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا ،

راضی شدم به خدا که پروردگارم باشد، و به محمد برای پیامبری

وَ بِالْإِسْلَامِ دِينًا ، وَ بِالْقُرْآنِ كِتَابًا ، وَ بِفُلَانٍ وَ فُلَانٍ اِمَّةً ،

و به اسلام برای دینم، و به قرآن برای کتابم، و به فلان و فلان [به جای فلان و فلان] بگو: و به علی و الحسن و الحسين

اللَّهُمَّ وَ لِيكَ فُلَانٌ ، فَاحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ ، وَ عَنِ

و علی و محمد و جعفر و موسی و علی و محمد و علی و الحسن و الحجة [پیشوایانم، خدایا ولیات فلان [به جای فلان

يَمِينِهِ وَ عَنِ شِمَالِهِ، وَ مِنْ فَوْقِهِ وَ مِنْ تَحْتِهِ، وَ اَمْدُدْ لَهُ فِي عُمُرِهِ ،

بگو: القائم الحجة [را حفظ کن از پیش رو و پشت سر، و از جانب راست و چپ و از بالای سر و پایین پایش، و بر عرش

وَ اجْعَلْهُ الْقَائِمَ بِأَمْرِكَ ، وَ الْمُتَّصِرَ لِدِينِكَ ، وَ أَرِهِ مَا يُحِبُّ ،

بیفز، و او را قیام کننده به امرت، و پیروز کننده دینت قرار ده، و آنچه دوست دارد

وَ مَا يُقَرُّ بِهِ عَيْنُهُ ، فِي نَفْسِهِ وَ ذُرِّيَّتِهِ ، وَ فِي أَهْلِهِ وَ مَالِهِ ،

به او بنمایان، و آنچه نسبت به خودش و ذریه و اهل و مال

دُعای پیش از نماز و بعد از آن

وَ فِي شَيْعَتِهِ وَ فِي عَدُوِّهِ ، وَ أَرْهَمَ مِنْهُ مَا يَحْذَرُونَ ، وَ أَرَهَ فِيهِمْ

و شیعه‌اش چشمش را روشن می‌کند به او نشان بده. و از جانب او درباره دشمنانش از آنچه حذر می‌کنند به آنان بنما،

مَا يُحِبُّ ، وَ يُقْرِئُ بِهِ عَيْنَهُ ، وَ أَشْفِ صُدُورَنَا وَ صُدُورَ قَوْمِ

و درباره آنها آنچه را دوست دارد، و چشمش به آن روشن می‌شود به او بنمایان، و سینه‌های او، و سینه‌های

مُؤْمِنِينَ . وَ فرمود: چون رسول خدا ﷺ از نماز فارغ

مردم مؤمن را شفا بده

می‌شد می‌گفت: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَ مَا أَخَّرْتُ ، وَ مَا

خدایا آنچه پیش فرستادم، و از پی می‌فرستم، و آنچه

أَسْرَرْتُ وَ مَا أَعْلَنْتُ ، وَ إِسْرَافِي عَلَى نَفْسِي ، وَ مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ

پنهان کردم، و آنچه آشکار نمودم، و اسراف بر خودم و آنچه را تو به آن از من داناتری،

مِنِّي . اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَ الْمُؤَخِّرُ ؛ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بِعِلْمِكَ

برایم پیامرز، خدایا تویی پیش‌انداز و پس‌انداز، معبودی جز تو نیست، به حق دانشت

الْغَيْبِ ، وَ بِقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ ، مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ

به غیب، و به توانایی‌ات بر همه خلق، تا زندگی را برایم

خَيْرًا لِي فَأَحِينِي ، وَ تَوَفَّنِي إِذَا عَلِمْتَ الْوَفَاةَ خَيْرًا لِي . اللَّهُمَّ

خیر می‌دانی، پس زنده‌ام بدار، و زمانی که مرگ را برایم خیر می‌دانی، جانم را بگیر، خدایا

إِنِّي أَسْأَلُكَ خَشِيَّتَكَ فِي السِّرِّ وَ الْعَلَانِيَةِ ، وَ كَلِمَةَ الْحَقِّ فِي

هراس از خود را در نمان و آشکار، و سخن حق را در

الْغَضَبِ وَ الرِّضَا ، وَ الْقَصْدَ فِي الْفَقْرِ وَ الْغِنَى ، وَ أَسْأَلُكَ نَعِيمًا

خشم و خشنودی، و میانه‌روی را در نداری و دارایی از تو می‌خواهم و نعمتی را از تو می‌خواهم

لَا يَنْفَدُ ، وَ قُرَّةَ عَيْنٍ لَا تَنْقَطِعُ ، وَ أَسْأَلُكَ الرِّضَا بِالْقَضَاءِ ،

که تمام نشود، و نور چشمی که قطع نگردد، و از تو می‌خواهم: خشنودی به قضا

وَ بَرَكَةَ الْمَوْتِ بَعْدَ الْعَيْشِ ، وَ بَرَدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ ، وَ لَذَّةَ

و برکت مرگ پس از زندگی، و گوارایی زندگی پس از مرگ، و لذت

الْمَنْظَرِ إِلَى وَجْهِكَ ، وَ شَوْقًا إِلَى رُؤْيَيْكَ وَ لِقَائِكَ ، مِنْ غَيْرِ

تماشای زیبایی‌ات، و شوق دیدار و لقایت، بدون

دُعای پیش از نماز و بعد از آن

ضَرَاءَ مُضِرَّةٍ ، وَ لَافِتِنَةَ مُضِلَّةٍ . اَللّٰهُمَّ زَيِّنَا بِزِيْنَةِ الْاِيْمَانِ ،

سختی و زیان بخشی، و فتنه گمراه کننده‌گی، خدایا ما را به زینت ایمان بیاری،

وَ اجْعَلْنَا هُدَاةً مُّهْتَدِيْنَ . اَللّٰهُمَّ اهْدِنَا فَيْمَنْ هَدَيْتَ . اَللّٰهُمَّ

و ما را راهنمایان ره یافته قرار بده، خدایا ما را در ضمن آنان که هدایت کردی هدایت کن، خدایا

اِنِّیْ اَسْأَلُكَ عَزِيْمَةَ الرَّشَادِ ، وَ الثَّبَاتِ فِی الْاَمْرِ وَ الرَّشْدِ ، وَ اَسْأَلُكَ

تصمیم استوار و پایداری و در کار و رشد بسیار از تو می خواهم،

شُكْرَ نِعْمَتِكَ ، وَ حُسْنَ عَافِيَّتِكَ ، وَ اَدَاءَ حَقِّكَ ، وَ اَسْأَلُكَ

و شکر نعمت و خوبی عافیت و ادای حقت را از تو درخواست دارم،

يَا رَبِّ قَلْبًا سَلِيْمًا ، وَ لِسَانًا صَادِقًا ، وَ اَسْتَغْفِرُكَ لِمَا تَعَلَّمُ ،

پروردگارا، دل سالم، و زبان راستگو، از تو می خواهم و از تو برای آنچه می دانی طلب آمرزش می کنم،

وَ اَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا تَعَلَّمُ ، وَ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا تَعَلَّمُ ؛ فَاِنَّكَ تَعَلَّمُ

و خیر آنچه را می دانی از تو درخواست دارم، و از شر آنچه می دانی به تو پناه می آورم، زیرا تو می دانی،

وَ لَا نَعْلَمُ ، وَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ .

و ما نمی دانیم، و تو دانای نهنهایی.

پنجم: از حضرت صادق علیه السلام روایت شده: هر کس نزد هر

نماز واجب، این کلمات را بگوید، خود و خانه و دارایی

و اولادش محفوظ بماند. اُجِيْرُ نَفْسِيْ وَ مَالِيْ وَ وُلْدِيْ ، وَ اَهْلِيْ

خودم و دارایی ام و فرزندم و خاندانم

وَ دَارِيْ ، وَ كُلُّ مَا هُوَ مِنِّيْ ، بِاللّٰهِ الْوَاحِدِ الْاَحَدِ ، اَلصَّمَدِ الَّذِيْ

و خانام و هر چه از من است پناه می دهم به خدای واحد یگانه بی نیاز،

لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُوْلَدْ ، وَ لَمْ يَكُنْ لَهٗ كُفُوًا اَحَدٌ ، وَ اُجِيْرُ نَفْسِيْ وَ مَالِيْ

که نزاده و زاده نشده، و هیچ همتایی ندارد، و خودم و دارایی ام

وَ وُلْدِيْ ، وَ كُلُّ مَا هُوَ مِنِّيْ ، بِرَبِّ الْفَلَقِ ، مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ،

و فرزندم، و هر چه از من است را پناه دادم به پروردگار سپیده دم از شر آنچه آفرید...

دُعایابی برای فسزونی رزق روزی

تا آخر سوره، وَ أُجِيرُ نَفْسِي وَ مَالِي وَ وَ لَدَى، وَ كُلُّ مَا هُوَ

و خودم و دارایی ام و فرزندم و هر چه از من است را پناه

مِنِّي، بِرَبِّ النَّاسِ، مَلِكِ النَّاسِ، تا آخر سوره، وَ أُجِيرُ

می‌دهم به پروردگار مردم، فرمانروای مردم... و خودم

نَفْسِي وَ مَالِي وَ وَ لَدَى، وَ كُلُّ مَا هُوَ مِنِّي بِاللَّهِ؛ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ،

و دارایی ام و فرزندم و هر چه از من است را و پناه می‌دهم به خدا، معبودی جز او نیست،

الْحَيِّ الْقَيُّومُ، لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ، تا پایان آیه

زنده و پابرجاست، او را خرت و خواب درنگیرد...

الكرسى.

فصل چنهم

در بیان بعضی از دعاهای می‌ارده برای فسزونی رزق روزی

و آن پنج دعاست. اول: از معاویه بن عمار نقل شده: از امام صادق علیه السلام درخواست کردم تا برای رزق دعایی تعلیم من فرماید، آن حضرت این دعا را به من آموخت، و من برای زیاد شدن رزق، چیزی بهتر از این ندیدیم.

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ، الْحَلَالِ الطَّيِّبِ، رِزْقًا

خدایا نصیب کن از فضل گسترده‌ات، حلال پاکیزه روزی

وَاسِعًا حَلَالًا طَيِّبًا، بِلَاغًا لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، صَبًّا صَبًّا، هَنِيئًا

فراخ حلال پاک‌رسانی برای دنیا و آخرت، ریزان ریزان گوارا

دعایابی برای فسونی زرق روزی

مَرِيئًا، مِنْ غَيْرِ كَدٍّ وَلَا مَنٍّ مِنْ أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ، إِلَّا سَعَةً مِنْ

لذیذ بدون زحمت و بدون منت از احدی از بندگانت، جز وسعتی

فَضْلِكَ الْوَاسِعِ، فَإِنَّكَ قُلْتَ: ﴿وَأَسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ﴾؛ فَمِنْ

از فضل و اسعت، زیرا تو فرمودی: «از فضل خدا بخواهید» پس از

فَضْلِكَ أَسْأَلُ، وَمِنْ عَطِيَّتِكَ أَسْأَلُ، وَمِنْ يَدِكَ الْمَلَأِي أَسْأَلُ.

فضل تو می‌خواهم، و از عطای تو درخواست می‌نمایم، و از دست پر تو می‌طلبم.

دوم: از امام باقر علیه السلام روایت شده: به زید شحام فرمود: برای

درخواست روزی، در سجده نماز واجب بگو:

يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ، وَيَا خَيْرَ الْمُعْطِينَ، أَرْزُقْنِي وَارْزُقْ عِيَالِي

ای بهترین درخواست‌شده، و ای بهترین عطا‌کننده، مرا و عیالم را

مِنْ فَضْلِكَ؛ فَإِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ. سَوْمٌ: از ابو بصیر نقل

از فضل روزی بخش، به درستی که تو صاحب فضل بزرگ هستی

شده: از حاجت خود به حضرت امام صادق علیه السلام شکایت

کردم، و از آن جناب خواستم، برای رزق دعایی تعلیم

من کند، حضرت این دعا را به من آموخت از زمانی که آن

را خواندم، دیگر محتاج نشدم، فرمود: در نماز شب

در حال سجده بگو: يَا خَيْرَ مَدْعُوٍّ، وَيَا خَيْرَ مَسْئُولٍ، وَيَا

ای بهترین خواننده‌شده، و ای بهترین درخواست‌شده، و ای

أَوْسَعَ مَنْ أَعْطَى، وَيَا خَيْرَ مُرْتَجَى، أَرْزُقْنِي وَ أَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ

وسعت بخش‌ترین کسی که عطا کرد، و ای بهترین امیدشده، روزی‌ام ده و بر من از روزی‌ات

رِزْقِكَ، وَ سَبِّبْ لِي رِزْقًا مِنْ قِبَلِكَ (فَضْلِكَ)؛ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ

وسعت ده، و سبب‌سازی کن برایم روزی را از جانب خودت، به درستی که تو بر هر

دُعایابی برای فرستادن زرقِ روزی

شَیءٌ قَدِیرٌ.

چیز توانایی.

مؤلف گوید: شیخ طوسی در کتاب «مصباح» این دعا را در

سجده آخر رکعت هشتم نافله شب ذکر فرموده:

چهارم: روایت شده: رسول خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ این دعا را برای

طلب روزی تعلیم فرمود: **يَا رَازِقَ الْمُقَلِّينَ، وَ يَا رَاحِمَ**

ای روزی‌دهنده نیازمندان، و ای رحم‌کننده

الْمَسَاكِينِ، وَ يَا وَليَّ الْمُؤْمِنِينَ، وَ يَا ذَا الْقُوَّةِ الْمُتِينَ، صَلَّى عَلَيَّ

بر مسکینان، و ای سرپرست مؤمنان، و ای صاحب نیروی استوار، بر محمد

مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ، وَ ارْزُقْنِي وَ عَافِنِي، وَ اكْفِنِي مَا أَهَمَّنِي.

و اهل بیتش درود فرست، روزی‌ام ده، و سلامتی کاملم بخش، و مرا از آنچه به اندیشه‌ام برده کفایت کن.

پنجم: ابو بصیر این دعا را برای طلب روزی از حضرت

صادق عليه السلام روایت کرده: و آن حضرت فرموده: این دعای

علی بن الحسین عليه السلام است که خدا را به آن می‌خواند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ حُسْنَ الْمَعِيشَةِ ، اتَّقَوْا بِهَا عَلَيَّ جَمِيعَ

خدایا نیکی معیشت را از تو می‌خواهم، معیشتی که به آن بر تمام

خَوَائِجِي ، وَ اتَّوَصَّلْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ إِلَى آخِرَتِي ، مِنْ غَيْرِ أَنْ

خواستگاه‌هایم نیرو گیرم، و به آن در زندگی به آخرتم برسیم، بی آنکه

تُتْرَفَنِي فِيهَا فَاطْعِي ، أَوْ تُقْتَرَّ بِهَا عَلَيَّ فَاشْقِي ، أَوْ سِعَ عَلَيَّ مِنْ

در فراوانی نعمتم قرار دهی، تا طغیان کنم، یا به آن بر من تنگ گیری تا بدبخت شوم،

حَلَالِ رِزْقِكَ ، وَ أَفْضَلِ عَلَيَّ مِنْ سَيِّبِ فَضْلِكَ ، نِعْمَةً مِنْكَ

از روزی حلال بر من فراخی ده، و بر من از ریزش فضل، از نزد خود نعمت

دُعایابی برای فتنه زنی زرق و روزی

سَابِغَةً، وَ عَطَاءً غَيْرَ مَمْنُونٍ، ثُمَّ لَا تَشْغَلْنِي عَنْ شُكْرِ نِعْمَتِكَ

کامل و عطای بی منت عنایت کن، و مرا به فراوانی آن، از شکر نعمت غافل مکن،

يَا كَثَارَ مِنْهَا، تُلْهِنِي بِهِجْتُهُ، وَ تَفْتِنُنِي زَهْرَاتُ (زَهْرَتُهُ)

که زیبایی آتش سرگرم سازد، و خوش رنگی های شگفت انگیزش دل را برباید، و نه با کم دادنش به من،

زَهْوَتِهِ، وَ لَا يَاقِلَالٍ عَلَيَّ مِنْهَا، يَقْصُرُ بِعَمَلِي كَدُّهُ، وَ يَمَلُّ

که از زحمت در به دست آوردنش، معلم برای خدا ضعیف گردد،

صَدْرِي هَمَّهُ، أَعْطِنِي مِنْ ذَلِكَ يَا إلهِي غِنَى عَنْ شِرَارِ

و اندوهش سینه ام را پر کند، ای معبود من، از معیشت آن اندازه به من عطا کن،

خَلْقِكَ، وَ بَلَاغًا أَنَالُ بِهِ رِضْوَانَكَ، وَ أَعُوذُ بِكَ يَا إلهِي مِنْ

که بی نیازی از بندگان شریرت باشد، و رساننده ای که به وسیله آن به خشنودیت برسم، ای معبود من، از

شَرِّ الدُّنْيَا، وَ شَرِّ مَا فِيهَا، وَ لَا تَجْعَلْ عَلَيَّ الدُّنْيَا سِجْنًا، وَ لَا فِرَاقَهَا

شر دنیا و آنچه در آن است به تو پناه می آورم، دنیا را بر من زندان، و فراقش

عَلَيَّ حُزْنًا، أَخْرِجْنِي مِنْ فِتْنَتِهَا، مَرْضِيًّا عَنِّي، مَقْبُولًا فِيهَا

را بر من اندوه قرار مده، مرا از فتنه های آن، در حالی که از من راضی باشی، و معلم در آن

عَمَلِي، إِلَى دَارِ الْحَيَوَانِ، وَ مَسَاكِينِ الْأَخْيَارِ، وَ أَبْدَلْنِي بِالدُّنْيَا

پذیرفته باشی، به جانب خانه زندگی ابدی و خانه های خوبان بیرون آور، و دنیای

الْفَانِيَةِ نَعِيمِ الدَّارِ الْبَاقِيَةِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَرْهَابِهَا وَ زَلْزَلِهَا،

فانی را بر ایمن به نعمت خانه باقی تبدیل کن، خدا یا از سختی و لرزشهایش

وَ مِنْ سَطَوَاتِ شَيَاطِينِهَا، وَ سَلَاطِينِهَا وَ نَكَالِهَا، وَ مِنْ بَغْيِ مَنْ بَغَى

و از یورشهای شیاطین و سلاطین و از عذابش و تجاوز هر که در آن بر من تجاوز کند به تو

عَلَيَّ فِيهَا. اللَّهُمَّ مَنْ كَادَنِي فَكِدْهُ، وَ مَنْ أَرَادَنِي فَأَرِدْهُ، وَ فُلِّ

پناه می آورم. خدایا هر که علیه من نقشه کشید، تو علیه او نقش بکش، و هر که نسبت به من قصد بد دارد،

عَنِّي حَدًّا مَنْ نَصَبَ لِي حَدًّا، وَ أَطْفِئْ عَنِّي نَارَ مَنْ شَبَّ

تو نسبت به او قصد بد کن، و تیزی اسلحه کسی که تیزی اسلحه اش را برای من قرار داد کند کن، و آتش کسی

لِي وَ قُودَهُ، وَ اكْفِنِي مَكْرَ الْمَكْرَةِ، وَ افْقَأْ عَنِّي عُيُونَ

که هیزمش را علیه من افروخته خاموش نما، و فریب فریبکاران را از من کفایت کن، و دیده کافران را

دو دعای برای دای متض

الْكَفْرَةَ ، وَكَفِنِي هَمَّ مَنْ أَدْخَلَ عَلَيَّ هَمَّهُ ، وَادْفَعْ عَنِّي شَرَّ

از من کور کن، و اندوه کسی که اندوهش را بر من وارد نموده کفایت کن، و شر

الْحَسَدَةَ ، وَاعْصِمْنِي مِنْ ذَلِكَ بِالسَّكِينَةِ ، وَالْبِسْنِي

حسودان را از من برطرف نما، و مرا از اینها با آرامش حفظ کن، و زره

دِرْعَكَ الْحَصِينَةَ ، وَأَحِينِي فِي سِتْرِكَ الْوَاقِي ، وَاصْلِحْ لِي

محکمت را به من بیوشان، و در پوشش و در پوشش نگهداریت زنده ام بدار، و حالم را

حالی ، وَصَدِّقْ قَوْلِي بِفِعَالِي ، وَبَارِكْ لِي فِي أَهْلِي وَمَالِي .

اصلاح کن، و گفتارم را به کردارم راست آر، و به من در خاندان و دارایی ام برکت ده.

مؤلف گوید: در باب دوم، در مقام بیان نمازها، نمازهایی
برای زیاد شدن روزی ذکر شده که می توانید مراجعه کنید.

فصل ششم

در بیان دو دعای برای دای متض

أَوَّلُ: از حضرت صادق عليه السلام نقل شده: بگو: اللَّهُمَّ

خدایا

لِحَظَّةٍ مِنْ لِحَظَاتِكَ ، تُيَسِّرُ عَلَيَّ غُرْمَائِي بِهَا الْقَضَاءَ ،

توجهی از توجهات، آسان کند پرداخت طلب طلبکارانم را،

وَتُيَسِّرُ لِي بِهَا الْإِقْتِضَاءَ ؛ إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ .

و آسان می کند برایم گرفتن طلبم را، به درستی که تو بر هر چیز توانایی

دوم: این دعا از موسی بن جعفر عليه السلام روایت شده:

اللَّهُمَّ ارْجُدْ إِلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ مَظَالِمَهُمْ ، أَلَّتِي قَبْلِي صَغِيرَهَا

خدایا به تمام بندگان برگردان حقوق پایمال شده کوچک و بزرگی که از ایشان

دُعایابی برای دفع اندوه و غم ترس

وَ كَبِيرَهَا ، فِي يُسْرِ مِنْكَ وَ عَافِيَةٍ ، وَمَا لَمْ تَبْلُغْهُ قُوَّتِي ،

نزد من است، از جانب خویش در آسانی و عافیت، و آنچه نیرویم به آن نرسید،

وَ لَمْ تَسْعَهُ ذَاتُ يَدِي ، وَ لَمْ يَقْوَعْ عَلَيْهِ بَدَنِي ، وَ يَقِينِي وَ نَفْسِي ،

و دارایی‌ام آن را فرا نگرفت، و بدنم و یقین و جانم بر آن توانایی نداشت،

فَادِدِهِ عَنِّي مِنْ جَزِيلٍ مَا عِنْدَكَ مِنْ فَضْلِكَ ، ثُمَّ لَا تُخَلِّفْ عَلَيَّ

از آنچه از احسان شایانت نزد توست، از جانب من بپرداز، و چیزی از آن را بر عهده

مِنْهُ شَيْئًا ، تَقْضِيهِ مِنْ حَسَنَاتِي ؛ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ . أَشْهَدُ أَنْ

من بجا مگذار، که از حسناتم بپردازی، ای مهربان‌ترین مهربانان، گواهی می‌دهم

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ ، لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ

که معبودی جز خدا نیست، یگانه است و شریک ندارد، و گواهی می‌دهم که محمد بنده

وَ رَسُولُهُ ، وَ أَنَّ الدِّينَ كَمَا شَرَعَ ، وَ أَنَّ الإِسْلَامَ كَمَا وَصَفَ ،

و رسول اوست، و دین همان است که خدا مقرر نمود، و اسلام همان است که او وصف کرد،

وَ أَنَّ الْكِتَابَ كَمَا أَنْزَلَ ، وَ أَنَّ الْقَوْلَ كَمَا حَدَّثَ ، وَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ

و قرآن همان است که او نازل نمود، و گفتار همان است که او فرمود: و خدا همان

الْحَقُّ الْمُبِينُ . ذَكَرَ اللَّهُ مُحَمَّدًا وَ أَهْلَ بَيْتِهِ بِخَيْرٍ ، وَ حَيًّا مُحَمَّدًا

حق آشکار است، خدا محمد و اهل بیتش را به خیر یاد کند، و به محمد

وَ أَهْلَ بَيْتِهِ بِالسَّلَامِ .

و اهل بیتش به سلام تحیت فرستد.

فضل هفتم

در بیان عالمی ارده برای دفع اندوه و غم ترس و غیر آنها

و آن مشتمل بر دوازده دعاست. اول: از امام باقر علیه السلام روایت شده: زمانی که پیش آمدی برایت رخ داد و از آن در هراسی، به قبله رو کن، و دو رکعت نماز بخوان، آنگاه

دُعایابی برای دفع آذوه و عشم ترس

هفتاد مرتبه بگو: يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ ، وَ يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ ،
و يَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ ، وَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ . و در هر مرتبه که
می گویی حاجت خود را با آن ذکر کن . دوّم: از رسول
خدا ﷺ روایت شده: به هر که همی یا غمی یا
اندوهی یا بلایی یا شدتی برسد، بگوید: اللَّهُ رَبِّي ، لَا أُشْرِكُ

بِهِ شَيْئًا ؛ تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ . سوّم: از امام
صادق عليه السلام نقل شده: چون برادران یوسف، او را به چاه
افکندند، جبرئیل نزد او آمد و گفت: ای پسر در اینجا چه
می کنی؟ یوسف گفت: برادرانم مرا در این چاه افکندند.
پرسید دوست داری از آن بیرون آیی؟ پاسخ داد: این امر
بسته به مشیت خدای عزوجلّ است، اگر بخواهد مرا بیرون
می آورد، جبرئیل گفت: حق تعالی می فرماید: مرا به این
دعا بخوان تا تو را از چاه بیرون آورم، گفت آن دعا
کدام است، گفت: بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدُ ،

خدایا از تو می خواهم به اینکه ستایش برای توست،

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، الْمَنَّانُ بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ، ذُو الْجَلَالِ

معبودی جز تو نیست، بسیار عطاکننده ای، پدیدآورنده آسمانها و زمینی، صاحب شکوه

دُعایابی برای دفع اندوه و غم ترس

وَالْإِكْرَامِ ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَ أَنْ تَجْعَلَ لِي

و بزرگواری، بر محمد و خاندان محمد درود فرستی، و از آنچه در آنم،

مِمَّا أَنَا فِيهِ فَرَجًا وَمَخْرَجًا؛ در نتیجه کاروان از راه رسید، و او را

برایم گشایش و راه خروجی قرار دهی

از چاه بیرون آورد، به همان صورتی که داستانش در قرآن

مجید آمده. چهارم: از حضرت صادق عَلَيْهِ السَّلَامُ نقل شده:

هر گاه از امری ترسیدی بگو: **اللَّهُمَّ إِنَّكَ لَا يَكْفِي مِنْكَ أَحَدٌ ،**

وَأَنْتَ تَكْفِي مِنْ كُلِّ أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ ، فَكَفِنِي كَذَا وَ كَذَا .

و در حدیث دیگری فرمود: **می گویی: یا کافیاً مِنْ كُلِّ**

ای کفایت کننده از

شَيْءٍ ، وَلَا يَكْفِي مِنْكَ شَيْءٌ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ، اِكْفِنِي

هر چیز، و چیزی از تو در آسمانها و زمین کفایت نکند،

مَا أَهَمَّنِي مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ، وَ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ . و

مرا از کار دنیا و آخرت، آنچه به اندیشه برده کفایت کن، و بر محمد و خاندانش درود فرست

حضرت صادق عَلَيْهِ السَّلَامُ فرمود: هر که بر سلطانی که از او بترسد

وارد شود بگوید: **بِاللَّهِ اسْتَفْتِحُ ، وَ بِاللَّهِ اسْتَنْجِحُ ، وَ بِمُحَمَّدٍ**

به خدا گشایش می جویم، و به خدا کامیابی می طلبم، و به محمد

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ اتَّوَجَّهْ . اللَّهُمَّ ذَلِّ لِي صُعُوبَتَهُ ،

(درود خدا بر او و خاندانش) رو می کنم، خدا یا دشواری اش را برایم رام کن،

وَ سَهِّلْ لِي حُرُونَتَهُ ، فَإِنَّكَ تَمَحُو مَا تَشَاءُ وَ تُثَبِّتُ ،

و ناهمواری اش را برایم هموار فرما، به درستی که تو محو می کنی و اثبات می نمایی آنچه بخواهی،

دعایابی برای دفع آذوه و عشم ترس

وَ عِنْدَكَ أُمَّ الْكِتَابِ . وَ نِيز بگوید: حَسْبِيَ اللَّهُ،

و آّم الكتاب نزد توست خدا مرا بس است،

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ، وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ؛

معبودی جز او نیست، بر او توکل نمودم، و او پروردگار عرش بزرگ است،

وَ أَمْتَنُ بِحَوْلِ اللَّهِ وَ قُوَّتِهِ ، مِنْ حَوْلِهِمْ وَ قُوَّتِهِمْ ، وَ أَمْتَنُ

به حول و قوّت خدا، خود را از حول و قوّت ایشان باز می دارم، و به پروردگار

رَبِّ الْفَلَقِ ، مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ، وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ .

سپیده دم از شر آنچه آفرید خود را حفظ می کنم، و جنبش و نیرویی نیست جز به خدا.

پنجم: روایت شده: این دعای امام باقر عليه السلام است،

در امری که پیش می آید: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ ،

خدا یا درود فرست بر محمد و خاندان محمد،

وَ اغْفِرْ لِي وَ ارْحَمْنِي ، وَ زَكِّ عَمَلِي ، وَ يَسِّرْ مُنْقَلَبِي ، وَ اهْدِ قَلْبِي ،

و مرا ببامرز، و به من رحم کن، و عملم را پاک فرما، و مرگم را آسان نما، و قلبم را هدایت کن،

وَ آمِنِ خَوْفِي ، وَ عَافِنِي فِي عُمُرِي كُلِّهِ ، وَ ثَبَّتْ حُجَّتِي ،

و ترسم را ایمنی بخش، و در تمام عمرم عافیت ده، و حجتتم را پایدار فرما،

وَ اغْفِرْ خَطَايَايَ ، وَ بَيِّضْ وَجْهِي ، وَ اعْصِمْنِي فِي دِينِي ،

و خطاهایم را ببامرز، و رویم را سپید کن، و در دینم پایدارم بدار،

وَ سَهِّلْ مَطْلَبِي ، وَ وَسِّعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِي ، فَإِنِّي ضَعِيفٌ ، وَ تَجَاوَزْ

و مطلبم را آسان نما، و در روزی ام بر من وسعت بخش، زیرا من ناتوانم، و از بدی

عَنْ سَيِّئِ مَا عِنْدِي ، بِحُسْنِ مَا عِنْدَكَ ، وَ لَا تَفْجَعْنِي بِنَفْسِي ،

آنچه نزد من است، به خوبی آنچه نزد توست در گذر، و مرا به مصیبتی

وَ لَا تَفْجَعْ لِي حَمِيمًا ، وَ هَبْ لِي يَا إِلَهِي لِحْظَةً مِنْ لَحْظَاتِكَ ،

در وجودم دچار مساز، و ای معبود من توجهی از توجهاتت را به من ببخش،

تَكْشِفُ بِهَا عَنِّي جَمِيعَ مَا بِهِ ابْتَلَيْتَنِي ، وَ تَرُدُّهَا عَلَيَّ مَا هُوَ

که به وسیله آن همه آنچه را که به آن گرفتارم کرده ای برطرف کنی، و به سبب آن آنچه که

دُعایابی برای دفع اندوه و غم ترس

أَحْسَنُ عَادَتِكَ عِنْدِي ، فَقَدْ ضَعُفَتْ قُوَّتِي ، وَقَلَّتْ حِيلَتِي ،

بهترین شیوه تو به من است به من بازگردانی، به راستی که نیرویم سست گشته، و چاره‌ام کم شده،

وَانْقَطَعَ مِنْ خَلْقِكَ رَجَائِي ، وَ لَمْ يَبْقَ إِلَّا رَجَاؤُكَ ، وَ تَوَكَّلْتُ

و امیدم از بندگانت بُریده، و برایم جز امید به تو، و توکل

عَلَيْكَ ، وَ قُدْرَتُكَ عَلَيَّ يَا رَبِّ ، أَنْ تَرْحَمَنِي وَ تُعَافِيَنِي ،

بر تو و قدرتت بر من نمانده، ای پروردگام اینکه به من رحم کنی، و سلامت کاملم دهی،

كَقُدْرَتِكَ عَلَيَّ أَنْ تُعَذِّبَنِي وَ تَبْتَلِيَنِي . إلهي ذِكْرُ عَوَائِدِكَ

مانند قدرتت بر من است که عذابم کنی، گرفتارم نمایم، معبود من، یاد نعمتهایت

يُؤْنَسُنِي ، وَ الرَّجَاءُ لِإِنْعَامِكَ يُقْوِينِي ، وَ لَمْ أَخْلُ مِنْ نِعْمِكَ

آرامشم می‌دهد، و امید به نعمت‌بخشی‌ات نیرومندم می‌نماید، از وقتی که مرا آفریدی، از نعمتهایت

مُنْذُ خَلَقْتَنِي ، فَأَنْتَ رَبِّي وَ سَيِّدِي ، وَ مَفْرَعِي وَ مَلْجَأِي

فارغ نبودم، تویی پروردگام و آقایم و پناهم، و پناهگاهم

وَ الْحَافِظُ لِي ، وَ الذَّابُّ عَنِّي ، وَ الرَّحِيمُ بِي ، وَ الْمُتَكَفِّلُ بِرِزْقِي ،

و نگهدارم، و دفاع‌کننده‌ام، و مهربان بر من، و عهده‌دار روزی‌ام،

وَ فِي قَضَائِكَ وَ قُدْرَتِكَ كُلُّ مَا أَنَا فِيهِ ، فَلْيَكُنْ يَا سَيِّدِي

و در قضا و قدرتت هرچه من در آنم، ای آقا

وَ مَوْلَايَ فِيمَا قَضَيْتَ ، وَ قَدَّرْتَ وَ حَتَمْتَ ، تَعْجِيلُ خَلَاصِي

و مولایم، در آنچه حکم کردی، و تقدیر نمودی، و حتم فرمودی، باید شتاب در خلاصی

مِمَّا أَنَا فِيهِ جَمِيعِهِ ، وَ الْعَافِيَةُ لِي ، فَإِنِّي لَا أَجِدُ لِذَلِكَ أَحَدًا

و عافیت من از همه آنچه که به آن گرفتارم باشد، من برای دفع اینها احدی جز تو را

غَيْرَكَ ، وَ لَا أَعْتَمِدُ فِيهِ إِلَّا عَلَيْكَ ، فَكُنْ يَا ذَا الْجَلَالِ

نمی‌یابم، و در آن بر کسی غیر از تو اعتماد نمی‌کنم، ای صاحب عظمت

وَ الْإِكْرَامِ ، عِنْدَ أَحْسَنِ ظَنِّي بِكَ ، وَ رَجَائِي لَكَ ، وَ أَرْحَمِ

و اکرام، نزد بهترین گمانم و امیدم به تو، و به زاری

تَضَرُّعِي وَ اسْتِكَانَتِي ، وَ ضَعْفَ رُكْنِي ، وَ أَمْنُ بِذَلِكَ عَلَيَّ

و بیچارگی‌ام و سستی و پناه‌ام رحم کن، و به آن بر من

دُعایابی برای دفع اندوه و غم ترس

وَ عَلٰی كُلِّ دَاعٍ دَعَاكَ ؛ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ ؛ وَ صَلَّى اللهُ عَلٰی

و هر دعاکننده‌ای که تو را می‌خواند منت گذار، ای مهربان‌ترین مهربانان، و درود خدا بر

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ.

محمد و خاندانش

ششم: از حضرت صادق علیه‌السلام نقل شده: حضرت سجاد علیه‌السلام

می‌فرمود: هرگاه این کلمات را بگویم، اگر جن

و انس به زیان من گرد آیند باکی ندارم: بِسْمِ اللّٰهِ وَ بِاللّٰهِ،

به نام خدا، و به خدا،

وَ مِنَ اللّٰهِ وَ اِلَى اللّٰهِ، وَ فِي سَبِيْلِ اللّٰهِ، وَ عَلٰی مِلَّةِ رَسُوْلِ

و از خدا، و به سوی خدا، و در راه خدا، و بر آیین رسول

اللّٰهِ، صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ. اَللّٰهُمَّ اِلَيْكَ اَسَلْتُ نَفْسِي،

خدا (درود خدا بر او و خاندانش)، خدایا خویشتن را تسلیم تو کردم،

وَ اِلَيْكَ وَجَّهْتُ وَجْهِي، وَ اِلَيْكَ اَلَجَاْتُ ظَهْرِي، وَ اِلَيْكَ

و رویم را به جانب تو متوجه نمودم، و به تو پشت گرم شدم، و کارم را

فَوَضَّعْتُ اَمْرِي. اَللّٰهُمَّ احْفَظْنِي بِحِفْظِ الْاِيْمَانِ، مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ

به تو وا گذاشتم، خدایا مرا به حفظ ایمان حفظ کن، از پیش رویم،

وَ مِنْ خَلْفِي، وَ عَنْ يَمِيْنِي وَ عَنْ شِمَالِي، وَ مِنْ فَوْقِي وَ مِنْ

و از پشت سرم، و از سمت راست و چپم، و از بالای سرم

تَحْتِي وَ مَا قِبَلِي، وَ اَدْفَعْ عَنِّي بِحَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ، فَانَّهُ لَا حَوْلَ

و زیر پایم، و آنچه نزد من است، به حول و نیرویت از من دور کن، زیرا جنبش

وَ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِكَ (بِاللّٰهِ).

و نیرویی جز به تو نیست

هفتم: وارد شده: برای دفع اندوه و ترس از سلطان،

دُعایابی برای دفع اندوه و غم ترس

دعای اهل بیت را بخوانند: یا کائِنَّا قَبْلَ کُلِّ شَیْءٍ، وَ یا مُکَوِّنَ

ای هستی پیش از هر چیز، و ای هستی بخش

کُلِّ شَیْءٍ، وَ یا باقیابَعْدَ کُلِّ شَیْءٍ، صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ،

هر چیز، و ای پاینده پس از هر چیز، بر محمد و خاندان محمد درود فرست،

وَ افْعَلْ بِي كَذَا وَ كَذَا. به جای كَذَا و كَذَا حاجت را بخواه.

و با من چنین و چنان کن

هشتم: از حضرت جواد علیه السلام روایت شده: برای گشایش امر

به خواندن این دعا مداومت کن: یا مَنْ یَکْفِی مِنْ کُلِّ شَیْءٍ،

ای که کفایت کند از هر چیز

وَ لا یَکْفِی مِنْهُ شَیْءٌ، اِکْفِنِی ما اَهْمَنِی.

و کفایت نکند از او چیزی کفایت کن مراد آنچه مهم است

نهم: از حضرت سجاد علیه السلام نقل شده: به فرزند خود

می فرمود: ای پسرک من، هرگاه به یکی از شما مصیبتی

برسد، یا حادثه ای بر او فرود آید، وضوی کامل بگیرد، و دو

رکعت - یا چهار رکعت - نماز بخواند، و در آخر آن بگوید:

یا مَوْضِعَ کُلِّ شَکْوَى، وَ یا سَامِعَ کُلِّ نَجْوَى، وَ یا شَاهِدَ کُلِّ

ای جایگاه هر شکایت، ای شنوای هر راز، ای حاضر در هر

مَلَا، وَ یا عَالِمَ کُلِّ خَفِیَّةٍ، وَ یا دَافِعَ ما یَشاءُ مِنْ بَلِیَّةٍ؛ یا خَلِیلَ

انجمن، ای دانای هر نهمان، ای دور کننده هر چه از بلا که بخواهد، ای دوست

ابراهیم، وَ یا نَجِیَّ موسی، وَ یا مُصْطَفِیَّ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ

ابراهیم، ای سخنگو با موسی، و ای برگزینده محمد (درود خدا بر او

وَ آلِهِ، اَدْعُوكَ دُعَاءَ مَنْ اَشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ، وَ قَلَّتْ حَیْلَتُهُ،

و خاندانش) تو را می خوانم خواندن کسی که نداری اش سخت گشته، و چاره اش کم شده،

دُعایابی برای دفع اندوه و غم ترس

وَضَعُفَتْ قُوَّتُهُ ، دُعَاءَ الْغَرِيبِ الْغَرِيقِ الْمُضْطَرِّ ، الَّذِي لَا يَجِدُ

و نیرویش سست گشته، دعای غریب غریق در مانده، که برای برطرف شدن

لِكَشْفِ مَا هُوَ فِيهِ إِلَّا أَنْتَ ؛ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

آنچه در اوست، کسی را جز تو نمی یابد، ای مهربان ترین مهربانان

به درستی که این دعا را احدی نمی خواند، مگر آن که حق تعالی حادثه را از او ان شاء الله برطرف می کند. دهم: از حضرت صادق عَلَيْهِ السَّلَامُ نقل شده: برای رفع اندوه و غم غسل می کنی، و دو رکعت نماز می خوانی، و می گویی:

يَا فَارِجَ الْهَمِّ ، وَيَا كَاشِفَ الْغَمِّ ؛ يَا رَحْمَنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

ای گشاینده اندوه، و ای برطرف کننده غم، ای بخشایشگر دنیا و آخرت،

وَرَحِيمَهُمَا ، فَرَجْ هَمِّي ، وَاكْشِفْ غَمِّي ؛ يَا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْوَاحِدُ

و رحیم هر دو جهان، اندوهم را بگشا، و غم مرا برطرف کن، ای خدای یگانه یکتای

الصَّمَدُ ، الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ ، وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ،

بی نیاز که نزاده، و زاده نشده، و احدی همتایش نبوده است،

اعصمني و طهرني، و اذهب ببلّيتي . و آية الكرسي

مرا نگهدار و پاک کن و بلایم را ببر

و مَعَوَّذَتَيْنِ [سوره های ناس و فلق] را بخوان. یازدهم:

روایت شده: برای رفع اندوه، صد مرتبه در سجده

می گویی: يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ ، يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ؛ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيثُ ،

ای زنده، ای پا برجا، معبودی جز تو نیست، به رحمتت فریادخواهی می کنم،

فَاكْفِنِي مَا أَهْمَنِي ، وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي .

از آنچه مرا به اندوه برده کفایتم کن، و به خویشتم وامگذار

دُعایابی برای دفع اندوه و غم ترس

دوازدهم: از موسی بن جعفر علیه السلام نقل شده: به سماعه

فرمود: ای سماعه هر وقت برای تو، نزد خدا حاجتی

پیش آید بگو: **اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ، فَإِنَّهُمَا**

خدایا از تو می خواهم به حق محمد و علی، به درستی که برای آنها

عِنْدَكَ شَأْنًا مِنَ الشَّأْنِ، وَقَدْرًا مِنَ الْقَدْرِ، فَبِحَقِّ ذَلِكَ

نزد تو شأنی از شأنها، و مقامی از مقامهاست، پس به حق آن

الشَّأْنِ، وَبِحَقِّ ذَلِكَ الْقَدْرِ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ،

شأن، و به حق آن مقام، اینکه بر محمد و خاندان محمد درود فرستی،

وَ أَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَ كَذَا . به درستی که وقتی روز

و بامن چنین و چنان کنی

قیامت شود، فرشته مقربّی و پیامبر مرسلی و مؤمن امتحان

شده‌ای نماند مگر آن که در آن روز، نیازمند به محمد و علی

علیه السلام است. فقیر گوید: ابن ابی الحدید از امیر مؤمنان علیه السلام

نقل کرده: وقتی از رسول خدا درخواست کردم، برایم به

مغفرت دعا کند فرمود: دعا می کنم، پس برخاست و نماز

خواند، و دست به دعا برداشت، به دعایش گوش دادم،

شنیدم می گوید: **اللَّهُمَّ بِحَقِّ عَلِيٍّ عِنْدَكَ، إِغْفِرْ لِعَلِيٍّ .** من عرضه

داشتم: یا رسول الله این چه دعایی بود؟! فرمود: آیا نزد خدا

گرامی تر از تو هست، که من او را نزد حضرتش شفیع خود

کنم؟

دُعای برای دردها و بیماریها

مؤلف گوید: ما در باب اول در بیان دعاهای سجده شکر، بعضی از دعاهایی را که مناسب این فصل بود ذکر کردیم.

فصل هشتم

در بیان چند دعای دردها و بیماریها

اول: از حضرت صادق علیه السلام نقل شده: برای رفع دردها می گویی: بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ ، كَمْ مِنْ نِعْمَةٍ لِلَّهِ فِي عِرْقِ سَاكِنٍ وَ غَيْرِ سَاكِنٍ ، عَلَى عَبْدٍ شَاكِرٍ وَ غَيْرِ شَاكِرٍ . و پس از نماز واجب محاسن [موی صورت] خود را به دست راست خود می گیری، و سه مرتبه می گویی: اللَّهُمَّ فَرِّجْ عَنِّي كُرْبَتِي، وَ عَجِّلْ عَافِيَتِي، وَ اكْشِفْ ضُرِّي . و حریص باش که این عمل با اشک و گریه همراه باشد.

دوم: از حضرت صادق علیه السلام نقل شده: دست بر جای درد بگذار و بگو:

بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ ، وَ مُحَمَّدٍ رَسُولُ اللَّهِ ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ ،

دُعای برای دردها و بیماریها

وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ. اَللّٰهُمَّ امْسَحْ عَنِّي مَا اَجِدُ؛ و سه

مرتبہ جای درد را بہ دست راست مسح کن.

سوم: از حضرت باقر علیہ السلام روایت شدہ: امیرمؤمنان علیہ السلام

بیمار شد، رسول خدا صلی اللہ علیہ وآلہ بہ دیدن ایشان رفت و بہ

ایشان فرمود: بگو: اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ تَعْجِیْلَ عَافِیَّتِكَ، وَصَبْرًا

عَلٰی بَلِیَّتِكَ، وَخُرُوْجًا اِلٰی رَحْمَتِكَ.

چهارم: از حضرت صادق علیہ السلام روایت شدہ: دست خود را

بر جای درد می گذاری و سه مرتبہ می گویی:

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِحَقِّ الْقُرْآنِ الْعَظِیْمِ، الَّذِیْ نَزَلَ بِهٖ الرُّوْحُ

الْاَمِیْنُ، وَهُوَ عِنْدَكَ فِیْ اُمِّ الْكِتَابِ عَلٰی حَکِیْمٍ، اَنْ تَشْفِیْنِیْ

بِشِفَائِكَ، وَتُدَاوِیْنِیْ بِدَوَائِكَ، وَتُعَافِیْنِیْ مِنْ بَلَائِكَ؛ سپس

بر محمد و آل محمد صلوات می فرستی. پنجم: از ابو حمزہ

روایت شدہ: دردی در زانویم عارض شد، شکایت آن را

نزد حضرت باقر علیہ السلام بردم، فرمودند: ہر گاہ نماز

بجا آوردی بگو: یا اَجُوْدَ مَنْ اَعْطٰی، یا خَیْرَ مَنْ سُئِلَ،

در بعضی حسرتها و عوذات

وَاِذَا رَحِمَ مِنْ اِسْتُرِحِمَ ، اِرْحَمِ ضَعْفَى ، وَقِلَّةَ حَيْلَتَى ،

وَاعْفِنِي مِنْ وَجَعِي. گفت: آن را خواندم و عافیت یافتم.

مؤلف گوید: ما در آغاز باب سوم دعاهایی را برای دردها و بیماری‌ها ذکر کردیم.

فصل نهم

در بعضی حسرتها و عوذات

آنچه در اینجا ذکر می‌شود شش چیز است: اول: روایت

شده: شخصی خدمت حضرت صادق علیه السلام از ابتلای به

وحشت و ترس شکایت کرد، حضرت فرمود: آیا شما را به

چیزی خبر ندهم که اگر آن را بگویید وحشت نخواهید

کرد نه در شب و نه در روز؟ بِسْمِ اللّٰهِ وَ بِاللّٰهِ، وَ تَوَكَّلْتُ عَلَى

به نام خدا و به خدا، و بر خدا توکل کردم،

اللّٰهِ، اِنَّهُ مَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَهُوَ حَسْبُهُ؛ اِنَّ اللّٰهَ بِالْغُ اَمْرِهِ، قَدْ

که هر که بر خدا توکل کند، خدا او را بس است، به درستی که خدا به پایان رساننده کار خویش است.

جَعَلَ اللّٰهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا . اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي فِي كَنْفِكَ وَ فِي

خدا برای هر چیزی اندازه‌ای قرار داد، خدایا مرا در حمایت

جِوَارِكَ ، وَ اجْعَلْنِي فِي اَمَانِكَ وَ فِي مَنَعِكَ . روایت شده:

و نگهداریات قرار ده.

و در امان

و جوارت

در بعضی حسرتها و عوذات

مردی سی سال این دعا را می خواند شبی آن را ترک کرد، در آن شب عقرب او را گزید. دوّم: کسی که شب را در خانه یا اتاقی تنها به روز آورد، آیه الکرسی بخواند و بگوید:

اللَّهُمَّ اِنْسِ وَحَشَتِي، وَ اَمِنْ رَوْعَتِي، وَ اَعِنِّي عَلٰى وَحَدَّتِي.

سوّم: روایت شده: رسول خدا ﷺ حضرت حسن و

حسین علیهما السلام را به این کلمات تعوید داد: اُعِيذُكُمْ بِكَلِمَاتِ

شمارا به کلمات کامل

اللّٰهِ التَّامَّةِ ، وَ اَسْمَائِهِ الْحُسْنٰى كُلِّهَا عَامَّةً ، مِنْ شَرِّ السَّامَةِ

خدا، و همه نامهای نیکوترش جملگی پناه می دهم از شرّ هر گزنده

وَ الْهَامَةِ ، وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ عَيْنٍ لَامَةٍ ، وَ مِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ .

و خزنده، و از شرّ هر چشم بدچشم و از شرّ حسود آنگاه که حسد ورزد.

آنگاه فرمود: حضرت ابراهیم علیهِ السلام ، اسماعیل و اسحاق را

اینچنین تعوید می کرد. چهارم: روایت شده: اصحاب رسول

خدا ﷺ در بعضی از جنگها از آزار کیکها خدمت

آن حضرت شکایت کردند. فرمود: وقتی به خوابگاه خود

می روند چنین بخوانند: اَيُّهَا الْاَسْوَدُ الْوَتَّابُ ، الَّذِي لَا يُبَالِي غَلْفًا

ای سیاه جهنده ای که از هیچ دربند و دری

وَ لَا بَابًا ، عَزَمْتُ عَلَيْكَ بِاَمِّ الْكِتَابِ ، اَنْ لَا تُؤْذِيَنِي وَ اَصْحَابِي ،

باک نمی کند، به امّ کتاب بر تو سوگند می دهم اینکه مرا و اصحابم را میزاری،

اِلٰى اَنْ يَذْهَبَ اللَّيْلُ ، وَيَجِيءَ الصُّبْحُ بِمَا جَاءَ .

و صبح با آنچه آورد بیاید.

تا شب برود،

در بعضی کسرها و عودات

پنجم: از امیر مؤمنان عَلَيْهِ السَّلَامُ روایت شده: چون جانور درنده‌ای را مانند شیر و پلنگ و گرگ و امثال آنها دیدی بگو: **أَعُوذُ بِرَبِّ دَانِيَالٍ وَالْحُبِّ ، مِنْ كُلِّ أَسَدٍ مُسْتَأْسِدٍ .** و از حضرت صادق عَلَيْهِ السَّلَامُ روایت شده: چون جانور درنده دیدی در صورت او آیه الکرسی بخوان و به او بگو:

عَزَمْتُ عَلَيْكَ بِعَزِيمَةِ اللَّهِ ، وَ عَزِيمَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

تو را می خوانم به اراده استوار خدا، و اراده محمد (درود خدا بر او)

وَ آلِهِ ، وَ عَزِيمَةِ سُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ ، وَ عَزِيمَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ ،

و خاندانش)، و اراده سلیمان بن داود، و اراده امیر مؤمنان

عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ ، وَ الْأَيِّمَةِ الطَّاهِرِينَ

علی بن ابیطالب (درود خدا بر او) و امامان پاکیزه

عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مِنْ بَعْدِهِ ؛ ان شاء الله از تو روی گردان

(درود خدا بر ایشان) پس از امیر مؤمنان.

خواهد شد.

ششم: روایت شده: رسول خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به امیر مؤمنان عَلَيْهِ السَّلَامُ

فرمود: یا علی هر گاه به مهلکه یا بلایی دچار شدی بگو:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ، أَلْعَلِّي

الْعَظِيمِ ؛ به درستی که خدا آنچه را از انواع بلا بخواهد از تو

دور می کند.

دُعایابی برای حوائج دنیا و آخرت

فصل دهم

در بیان چند دعای مختصر که برای حوائج دنیا و آخرت سودمند است

و آنچه در اینجا ذکر می گردد سی دعاست.

اول: از حضرت صادق علیه السلام روایت شده: بگو: **اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي**

خدایا

قرارم ده

أَخْشَاكَ كَأَنِّي أَرَاكَ، وَ أَسْعِدْنِي بِتَقْوَاكَ، وَلَا تُشْقِنِي بِنَشْطِي

از تو بترسم چنان که گویا می بینمت، و با تقوایت خوشبختم نما، و به نشاطم در نافرمانی ات

لِمُعَاصِيكَ، وَ خِرْلِي فِي قَضَائِكَ، وَ بَارِكْ لِي فِي قَدْرِكَ، حَتَّى

بدبختم مکن، و برایم در داوریات خیر قرار ده، و به من در تقدیرت برکت عنایت کن، تا

لَأُحِبَّ تَأْخِيرَ مَا عَجَّلْتَ، وَ لَا تُعَجِّلَ مَا أَخَّرْتَ، وَ اجْعَلْ

دوست نداشته باشم دیر کردن آنچه شتاب داری، و شتاب آنچه را به تأخیر انداختی، و بی نیازی ام

غِنَايَ فِي نَفْسِي، وَ مَتِّعْنِي بِسَمْعِي وَ بَصَرِي، وَ اجْعَلْهُمَا

را در نهادم قرار ده، و بهره مندم کن به گوش و چشمم، و آن دو را وارث

الْوَارِثِينَ مِنِّي، وَ انصُرْنِي عَلَى مَنْ ظَلَمَنِي، وَ آرِنِي فِيهِ قُدْرَتَكَ

من قرار ده، و بر کسی که بر من ستم روا می دارد، یاری ام فرما، و در باره او قدرتت را به من بنمایان

يَا رَبِّ، وَ أَقِرَّ بِذَلِكَ عَيْنِي.

ای پروردگار من و چشمم را به آن روشن کن.

دوم: و از آن حضرت نقل شده: بگو: **اللَّهُمَّ اعْنِي عَلَى هَوْلِ**

خدایا

بر هراس

يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَ أَخْرِجْنِي مِنَ الدُّنْيَا سَالِمًا، وَ زَوِّجْنِي مِنَ الْحُورِ

روز قیامت مرا یاری ده، و از دنیا سالم بیرون بر، و به همسرم در آور

الْعَيْنِ، وَ اكْفِنِي مَوَوْتِي وَ مَوَوْتَةَ عِيَالِي، وَ مَوَوْتَةَ النَّاسِ،

العین را، و از هزینه خود و عیالم و مردم کفایت فرما،

دُعایابی برای خویج دنیا و آخرت

وَادْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ .

و مرا به رحمتت در بندگان شایسته‌ات وارد کن.

سوم: این دعای شریف است که از گناهان حفظ می‌کند،

و دربرگیرنده رستگاری در دنیا و آخرت است: بِسْمِ اللّٰهِ

به نام خدا

الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ . یَا مَنْ اَظْهَرَ الْجَمِیْلَ ، وَ سَتَرَ الْقَبِیْحَ ،

که رحمتش بسیار و مهربانی‌اش همیشگی است، ای که زیبایی را آشکار کنی، و زشتی را بپوشانی،

وَ لَمْ یَهْتِكِ السِّتْرَ عَنِّي ؛ یَا کَرِیْمَ الْعَفْوِ ، یَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ ،

و از من پرده حرمت را نداری، ای بزرگووار گذشت، ای نیکو درگذرنده،

یَا وَاَسِعَ الْمَغْفِرَةَ ، وَ یَا بَاسِطَ الْیَدِیْنِ بِالرَّحْمَةِ ، یَا صَاحِبَ کُلِّ

ای فراخ‌آمرزش، ای به مهر گشاده دو دست، با رحمت، ای صاحب هر

نَجْوٰی ، وَ یَا مُنْتَهٰی کُلِّ شَکْوٰی ، یَا کَرِیْمَ الصَّفْحِ ، یَا عَظِیْمَ

راز، ای نهایت هر گلایه، ای بزرگووار چشم‌پوش، ای بزرگ

الْمَنِّ ، یَا مُبْتَدِئَ کُلِّ نِعْمَةٍ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا ، یَا رَبَّاهُ ، یَا سَیِّدَاهُ ،

احسان، ای آغازکننده هر نعمت پیش از لیاقت آن، ای پروردگار، ای آقا،

یَا مَوْلِیَاهُ (مَوْلَاهُ) ، یَا غَیْثَاهُ ، یَا غِیَاثَاهُ ، صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ

ای مولا، ای نهایت، ای فریادرس، بر محمد و خاندان

مُحَمَّدٍ ، وَ اَسْأَلُكَ اَنْ لَا تَجْعَلَنِي فِي النَّارِ . آنگاه از حق تعالی

محمد درود فرست، و از تو می‌خواهم که مرا در آتش دوزخ قرار ندهی

هر چه می‌خواهی بطلب.

چهارم: از حضرت صادق علیه‌السلام نقل شده: این دعا را خواند:

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ ثِقَّتِي فِي كُلِّ كُرْبَةٍ ، وَ اَنْتَ رَجَائِي فِي كُلِّ شِدَّةٍ ،

خدا یا تویی مورد اطمینان من در هر اندوه شدید، و تویی امید من در هر سختی،

دُعایابی برای حوائج دنیا و آخرت

وَ أَنْتَ لِي فِي كُلِّ أَمْرٍ نَزَلَ بِي ثِقَةٌ وَعُدَّةٌ؛ كَمِّ مِنْ كَرْبٍ

و تویی مورد اطمینان و ذخیره‌ام در هر امری که بر من فرود آمد، چه بسیار اندوه

يَضْعُفُ عَنْهُ الْفُؤَادُ، وَ تَقِلُّ فِيهِ الْحِيلَةُ، وَ يَخْذُلُ عَنْهُ

شدیدی که دل از آن ناتوان می‌شود، و چاره در آن کم می‌گردد، و خویش

الْقَرِيبُ وَالْبَعِيدُ، وَ يَشْمَتُ بِهِ الْعَدُوُّ، وَ تُعِينِي فِيهِ الْأُمُورُ،

و بیگانه به آن کمک نمی‌دهد، و دشمن به خاطر آن زخم‌زبان می‌زند، و کارها در آن خسته‌ام می‌کند،

أَنْزَلْتَهُ بِكَ وَ شَكَوْتُهُ إِلَيْكَ، رَاغِبًا فِيهِ عَمَّنْ سِوَاكَ،

آن را به درگاه تو آوردم، و از آن به تو شکایت نمودم، از غیر تو در آن رو گرداندم پس آن را گشودی،

فَفَرَّجْتَهُ وَ كَشَفْتَهُ وَ كَفَيْتَنِيهِ، فَأَنْتَ وَلِيُّ كُلِّ نِعْمَةٍ،

و برطرف کردی، و مرا از آن کفایت نمودی، پس تویی سرپرست هر نعمت،

وَ صَاحِبُ كُلِّ حَاجَةٍ، وَ مُنْتَهَى كُلِّ رَغْبَةٍ، فَلَاكَ الْحَمْدُ كَثِيرًا،

و صاحب هر حاجت، و نهایت هر رغبت، ستایش بسیار تو راست،

وَ لَكَ الْمُنُّ فَاضِلًا. مؤلف گوید: این دعا همان دعای رسول

و احسان فزون تو راست.

خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ در روز بدر و احزاب، و دعای حضرت

سید الشهدا عَلَيْهِ السَّلَامُ در روز عاشورا است، و جز این دعا دو

دعای دیگر از حضرت روایت شده که در روز عاشورا

خواندند، یکی دعایی است که به حضرت سجاد عَلَيْهِ السَّلَامُ تعلیم

فرمودند، زمانی که ایشان را به سینه خود چسبانند در حالی که

از بدن مبارکشان خون می‌جوشید، و این دعا را برای حاجت

و نیاز مهم و اندوه و بلای سخت و امر بزرگ دشواری می‌خوانند،

و آن دعا این است: بِحَقِّ يَس (یا، سین)، وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ، وَ بِحَقِّ

به حق یس و قرآن حکیم، و به حق

طه (ط، ها)، وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ؛ يَا مَنْ يَقْدِرُ عَلَى حَوَائِجِ

طه و قرآن عظیم، ای که بر نیازهای

دُعایابی برای خویج دنیا و آخرت

السَّائِلِينَ ، يَا مَنْ يَعْلَمُ مَا فِي الضَّمِيرِ ، يَا مُنْفِصًا عَنِ

خواهندگان توانایی، ای که آنچه در باطن است می‌دانی، ای خارج کننده غم و اندوه

الْمَكْرُوبِينَ ، يَا مُفْرَجًا عَنِ الْمَغْمُومِينَ ، يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ

از گرفتاران، ای گشاینده غم از غمناکان، ای رحم کننده به

الْكَبِيرِ ، يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ، يَا مَنْ لَا يَحْتَاجُ إِلَى

پیرمرد، ای روزی دهنده به کودک صغیر، ای که نیاز به

التَّفْسِيرِ ، صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَافْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا.

تفسیر نداری، بر محمد و خاندان محمد درود فرست، و با من چنین و چنان کن.

و حاجت خود را بخواه.

پنجم: از حضرت صادق عليه السلام نقل شده: دست خود

را به جانب آسمان برداشت و گفت: رَبِّ لَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي ،

ای پروردگارم هرگز چشم برهم نهدانی

طَرْفَةً عَيْنٍ أَبَدًا ، لَا أَقَلَّ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ .

مرا به خود وامگذار نه کمتر از این و نه بیشتر

ششم: و از آن حضرت روایت شده: این کلمات را

می گفت: اِرْحَمْنِي مِمَّا لَاطَاقَةَ لِي بِهِ ، وَلَا صَبْرَ لِي عَلَيْهِ .

بر آنچه تابش را ندارم و بر آن توان صبر برایم نیست به من رحم کن

هفتم: از حضرت صادق عليه السلام نقل شده: بگو: اَللَّهُمَّ اِنِّیْ

خداوندا به

اَسْأَلُكَ بِجَلَالِكَ ، وَ جَمَالِكَ وَ كَرَمِكَ ، اَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا

جلال و جمال و کرمت از تو می خواهم با من چنین

وَ كَذَا .

و چنان کنی

دُعایابی برای خواجه دنیا و آخرت

هشتم: از فضل بن یونس نقل شده: موسی بن جعفر علیه السلام به

من فرمود که بسیار بگو: **اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلَنِي مِنَ الْمُعَارِينِ** ،

وَلَا تُخْرِجَنِي مِنَ التَّقْصِيرِ ؛ یعنی :خدایا مرا از کسانی که

ایمانشان عاریه و ناپایدار است قرار مده ، یا مرا از کسانی که

آنها را به خودشان وانهادی، همانند چهارپایی که مهارش

را به گردنش افکنند و او را به چرا کردن رها کنند، که هر کاری

بخواهد بکند ، و هر کجا بخواهد برود و مرا از تقصیر

بیرون مکن ، یعنی چنان مکن که من خود را مقصّر ندانم ،

بلکه چنان باشم که همیشه خود را مقصّر درگاه تو بدانم .

نهم: از حضرت باقر علیه السلام روایت شده: حق تعالی مردی از

بادیه را به سبب این دو کلمه که به آن دعا کرد آمرزید:

اللَّهُمَّ إِن تُعَذِّبْنِي فَأَهْلٌ لِّذَلِكَ (ذَلِكَ) أَنَا ، وَإِن تَغْفِرْ لِي

و اگر بیماری ام

من سزاوار آنم،

اگر عذابم کنی،

خدایا

فَأَهْلٌ لِّذَلِكَ (ذَلِكَ) أَنْتَ .

شایسته آنی.

تو

دهم: از داود رقی روایت شده: از حضرت صادق علیه السلام

می شنیدم، بیشتر چیزی که در دعا به آن اصرار می ورزید،

خدا را به حق پنج تن: محمد و امیر مؤمنان و فاطمه و حسن

دُعایابی برای خویج دنیا و آخرت

و حسین علیه السلام می خواند.

یازدهم: از یزید ضایع روایت شده: به حضرت صادق علیه السلام گفتم: خدا را برای ما بخوان، حضرت این دعا را برای ما خواند:

اللَّهُمَّ ارْزُقْهُمْ صِدْقَ الْحَدِيثِ، وَادَاءَ الْأَمَانَةِ، وَالْمُحَافَظَةَ عَلَى الصَّلَوَاتِ. اللَّهُمَّ إِنَّهُمْ أَحَقُّ خَلْقِكَ أَنْ تَفْعَلَهُ بِهِمْ. اللَّهُمَّ افْعَلْهُ بِهِمْ.

دوازدهم: این دعا را که امیر مؤمنان می خواند بخواند:

اللَّهُمَّ مَنْ عَلَيَّ بِالتَّوَكُّلِ عَلَيْكَ، وَالتَّفْوِيزِ إِلَيْكَ، وَالرِّضَا

خدایا به توکل بر خودت، و وا گذاشتن به نگاهت، و خشنودی

بِقَدْرِكَ، وَالتَّسْلِيمِ لِأَمْرِكَ، حَتَّى لَا أَحِبَّ تَعْجِيلَ مَا آخَرْتَ،

به تقدیرت، و تسلیم در برابر امرت بر من منت گذار، تا شتاب آنچه را تأخیر انداختی،

وَلَا تَأْخِرَ مَا عَجَّلْتَ؛ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ.

و تأخیر آنچه را در آن شتاب کردی دوست نداشته باشم، ای پروردگار جهانیان.

سیزدهم: روایت شده: جبرئیل خدمت رسول خدا

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آمد و عرض کرد: پروردگارت می فرماید: هرگاه

روز و شبی خواستی مرا عبادت کنی، و حق عبادت را بجا

آوری، دستهایت را به جانب من بلند کن و بگو: اللَّهُمَّ لَكَ

خدایا

دُعایابی برای خیر دنیا و آخرت

الْحَمْدُ ، حَمْدًا خَالِدًا مَعَ خُلُودِكَ ، وَ لَكَ الْحَمْدُ ، حَمْدًا

ستایش تورا، ستایشی همیشگی، با همیشگیات، و ستایش تورا، ستایش

لَا مُنْتَهَى لَهُ دُونَ عِلْمِكَ ، وَ لَكَ الْحَمْدُ ، حَمْدًا لَا أَمَدَ لَهُ

که برایش پایانی جز علم تو نیست، و ستایش تورا، ستایشی که جز خواست

دُونَ مَشِيَّتِكَ ، وَ لَكَ الْحَمْدُ ، حَمْدًا لَا جَزَاءَ لِقَائِهِ إِلَّا رِضَاكَ .

تو اندازه‌ای ندارد، و ستایش تورا، ستایشی که برای گوینده‌اش پاداشی جز خشنودی تو نیست،

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ ، وَ لَكَ الْمُنُّ كُلُّهُ ، وَ لَكَ الْفَخْرُ كُلُّهُ ،

خدایا تورا، هر ستایشی، و هر احسانی، و هر فخری،

وَ لَكَ الْبَهَاءُ كُلُّهُ ، وَ لَكَ التَّوَرُّ كُلُّهُ ، وَ لَكَ الْعِزَّةُ كُلُّهَا ، وَ لَكَ

و هر زیبایی، و هر نوری، و هر عزتی، و هر

الْجَبْرُوتُ كُلُّهَا ، وَ لَكَ الْعِظَمَةُ كُلُّهَا ، وَ لَكَ الدُّنْيَا كُلُّهَا ، وَ لَكَ

جبروتی، و هر عظمتی، و همه دنیا

الْآخِرَةَ كُلُّهَا ، وَ لَكَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ كُلُّهُ ، وَ لَكَ الْخَلْقُ كُلُّهُ ،

و همه آخرت، و هر شب و روزی، و همه خلق،

وَ بِيَدِكَ الْخَيْرُ كُلُّهُ ، وَ إِلَيْكَ يَرْجِعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ ، عَلَانِيَتُهُ وَ سِرُّهُ .

و هر خیری به دست توست، و همه امور چه آشکار و چه نهان به سوی تو بازمی‌گردد،

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ ، حَمْدًا أَبَدًا ، أَنْتَ حَسَنُ الْبَلَاءِ ، جَلِيلُ الشَّاءِ ،

خدایا ستایش تورا، ستایشی ابدی، تو نیکو آزمایشی، بزرگ ثنایی،

سَابِغُ النَّعْمَاءِ ، عَدْلُ الْقَضَاءِ ، جَزِيلُ الْعَطَاءِ ، حَسَنُ الْآلَاءِ ، إِلَهٌ

کامل نعمتی، عادلانه حکمی، شایان عطایی، نیکو نعمتهایی، معبودی

فِي الْأَرْضِ ، وَ إِلَهٌ فِي السَّمَاءِ . اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ فِي السَّبْعِ

در زمین و معبودی در آسمان، خدایا ستایش تورا، در هفت

الشِّدَادِ ، وَ لَكَ الْحَمْدُ فِي الْأَرْضِ الْمِهَادِ ، وَ لَكَ الْحَمْدُ طَاقَةَ

آسمان، و ستایش تورا، در زمین گسترده، و ستایش تورا، به طاقت

الْعِبَادِ ، وَ لَكَ الْحَمْدُ سَعَةَ الْبِلَادِ ، وَ لَكَ الْحَمْدُ فِي الْجِبَالِ

بندگان، و ستایش تورا، به وسعت سرزمینها، و ستایش تورا، در کوهها

دُعایابی برای خویج دنیا و آخرت

الْأوتادِ ، وَ لَكَ الْحَمْدُ فِي اللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى ، وَ لَكَ الْحَمْدُ فِي

آن میخهای زمین، و ستایش تو راست در شب آنگاه که بپوشاند، و ستایش تو راست در

النَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى ، وَ لَكَ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَ الْاُولَى ، وَ لَكَ

روز هنگامی که روشنی بخشد، و ستایش تو راست در آخرت و دنیا، و ستایش

الْحَمْدُ فِي الْمَثَانِي وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ ، وَ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ ،

تو راست در سوره حمد و قرآن بزرگ، و منزه است خدا به ستایشش اندرم و همه

وَ الْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، وَ السَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ

زمین در روز قیامت در دست اوست، و آسمانها به دست قدرتش

بِيَمِينِهِ ؛ سُبْحَانَهُ وَ تَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ؛ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ ،

پهچیده است، منزه و برتر است از آنچه شریکش نمایند، منزه است خدا و به ستایشش اندرم،

كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ ؛ سُبْحَانَكَ رَبَّنَا وَ تَعَالَيْتَ ،

همه چیز هلاک شونده است جز جلوه او، منزه می تو پروردگار ما،

وَ تَبَارَكَ وَ تَقَدَّسَتْ ، خَلَقْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِقُدْرَتِكَ ، وَ قَهَرْتَ

برتر و خجسته و مقدسی، همه چیز را به قدرتت آفریدی، و همه چیز

كُلَّ شَيْءٍ بِعِزَّتِكَ ، وَ عَلَوْتَ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ بِارْتِفَاعِكَ ، وَ غَلَبْتَ

را با عزتت مقهور نمودی، و بالای همه چیز فراز آمدی به بلندیات، و بر همه چیز

كُلَّ شَيْءٍ بِقُوَّتِكَ ، وَ ابْتَدَعْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِحِكْمَتِكَ وَ عِلْمِكَ ،

چیره گشتی به نیرویت، و پدید آوردی همه چیز را به حکمت و علمت،

وَ بَعَثْتَ الرُّسُلَ بِكُتُبِكَ ، وَ هَدَيْتَ الصَّالِحِينَ بِإِذْنِكَ ،

و انبیا را برانگیختی با کتابهایت، و شایستگان را هدایت نمودی به اجازهات،

وَ أَيْدَتَ الْمُؤْمِنِينَ بِنَصْرِكَ ، وَ قَهَرْتَ الْخَلْقَ بِسُلْطَانِكَ ؛

و مؤمنان را تأیید کردی به یاریات، و خلق را مقهور کردی به سلطنتت،

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ ، لَا شَرِيكَ لَكَ ، لَا نَعْبُدُ غَيْرَكَ ،

معبودی جز تو نیست، یگانه ای، برایت شریکی نیست، جز تو را عبادت نمی کنیم،

وَ لَا نَسْأَلُ إِلَّا إِيَّاكَ ، وَ لَا نَرْغَبُ إِلَّا إِلَيْكَ ، أَنْتَ مَوْضِعُ شَكْوَانَا ،

و جز از تو نمی خواهیم، و رغبتی جز به تو نداریم، تو جایگاه گلابه ها،

دُعایابی برای خواجه دنیا و آخرت

وَمُنْتَهَى رَغْبَتِنَا، وَالْهَنَا وَمَلِكُنَا.

و نهایت رغبت و معبود و مالک همه مایی.

چهاردهم: روایت شده: مردی از طولانی شدن اجابت دعایش نزد امیر مؤمنان علیه السلام شکایت کرد، حضرت فرمود: چرا دعای سریع الاجابه را نمی خوانی؟ پرسید کدام دعاست؟

فرمود: بگو: **اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ، الْأَجَلِّ**

خدایا از تو می خواهم به اسم بزرگ بزرگتر محفوظ

الْأَكْرَمِ، الْمَخْزُونِ الْمَكْنُونِ، النَّوْرِ الْحَقِّ، الْبُرْهَانِ الْمُبِينِ، الَّذِي

پنهان نور پایدار نور الحقیق، برهان آشکار آن که

هُوَ نَوْرٌ مَعَ نَوْرٍ، وَنَوْرٌ مِنْ نَوْرٍ، وَنَوْرٌ فِي نَوْرٍ، وَنَوْرٌ عَلَى كُلِّ

نوری است با نور، و نوری است از نور، و نوری است در نور، و نوری است بر هر

نَوْرٍ، وَنَوْرٌ فَوْقَ كُلِّ نَوْرٍ، وَنَوْرٌ تُضِيُّ بِهِ كُلُّ ظُلْمَةٍ، وَيُكْسِرُ

نور، و نوری است بالای هر نور، و نوری است که روشنی گیرد به آن هر تاریکی، و با آن هر سختی

بِهِ كُلُّ شِدَّةٍ، وَكُلُّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ، وَكُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ، لَا تَقْرُ

شکسته شود، و هر شیطان گردنکشی، و هر جبار لجبازی، نوری که هیچ زمینی با وجود

بِهِ أَرْضٌ، وَلَا يَقُومُ بِهِ سَمَاءٌ، وَيَأْمَنُ بِهِ كُلُّ خَائِفٍ، وَيَبْطُلُ بِهِ

آن قرار نگیرد، و هیچ آسمانی با وجود آن نایستد، هر هراسنده ای به آن ایمنی یابد، و سحر هر

سِحْرٍ كُلِّ سَاحِرٍ، وَبَغْيِ كُلِّ بَاغٍ، وَحَسَدِ كُلِّ حَاسِدٍ، وَيَتَصَدَّعُ

جادوگری به آن باطل می شود، و به آن تجاوز هر متجاوز، و حسد هر حسدورزی از بین می رود،

(وَيَنْصَدِعُ) لِعَظَمَتِهِ الْبَرُّ وَالْبَحْرُ، وَيَسْتَقِلُّ بِهِ الْفَلَكَ حِينَ

و در برابر عظمتش خشکی و دریا می شکافد، و حمل می کند آن را کشتی،

(حَتَّى) يَتَكَلَّمُ بِهِ الْمَلَكُ، فَلَا يَكُونُ لِلْمَوْجِ عَلَيْهِ سَبِيلٌ،

زمانی که فرشته به آن سخن می گوید، پس برای موج بر کشتی راهی نباشد،

وَهُوَ اسْمُكَ الْأَعْظَمُ الْأَعْظَمُ، الْأَجَلُّ الْأَجَلُّ، النَّوْرُ الْأَكْبَرُ،

و آن نام توست نام بزرگتر بزرگتر برجسته تر برجسته تر، نور اکبر،

دُعایابی برای خویج دنیا و آخرت

الَّذِي سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، وَاسْتَوَيْتَ بِهِ عَلَى عَرْشِكَ، وَاتَّوَجَّهَ

که خود را به آن نامیدی، و با آن بر عرش استوار شدی،

إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَاهْلِ بَيْتِهِ، وَأَسْأَلُكَ بِكَ وَبِهِمْ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ

و به محمد و اهل بیتش به تو رو می کنم و از تو می خواهم به حق تو و به حق ایشان اینکه بر

مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ أَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَ كَذَا؛ وَ بَجَايَ كَذَا

محمد و خاندان محمد درود فرستی، و با من چنین و چنان کنی.

و کذا حاجت بخواهد.

پانزدهم: از عمرو بن ابی المقدم روایت شده: حضرت

صادق علیه السلام این دعا را بر من املا کرد، و این دعا جامع

دنیا و آخرت است، پس از حمد و ثنای خدای عزوجل

می گویی: اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اللهُ، لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ،

خدایا تویی خدا، معبودی جز تو نیست، بردبار و بزرگوار،

وَ اَنْتَ اللهُ، لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ، وَ اَنْتَ اللهُ، لَا اِلَهَ اِلَّا

و تویی خدا، معبودی جز تو نیست، عزیز و حکیم، و تویی خدا، معبودی جز

اَنْتَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ، وَ اَنْتَ اللهُ، لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ الْمَلِكُ الْمَجْبَارُ،

تو نیست یگانه و قهار، و تویی خدا، معبودی جز تو نیست، فرمانروا و جبار،

وَ اَنْتَ اللهُ، لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ الرَّحِيمُ الْغَفَّارُ، وَ اَنْتَ اللهُ، لَا اِلَهَ اِلَّا

و تویی خدا، معبودی جز تو نیست، مهربان و آمرزگر، و تویی خدا، معبودی جز

اَنْتَ الشَّدِيدُ الْمِحَالُ، وَ اَنْتَ اللهُ، لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ،

تو نیست، سخت قدرت، و تویی خدا معبودی جز تو نیست بزرگ و برتر،

وَ اَنْتَ اللهُ، لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ، وَ اَنْتَ اللهُ،

و تویی خدا معبودی جز تو نیست شنوا و بینا، و تویی خدا

لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ الْمُنِيعُ الْقَدِيرُ، وَ اَنْتَ اللهُ، لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ الْغَفُورُ

معبودی جز تو نیست توانمند و توانا، و تویی خدا، معبودی جز تو نیست آمرزنده